

ભાગ—૨

સતવેણીની વેલ

રચનાર

સૈયદ નુરમહંમદ શાહ

બીન

ઇમામ શાહ

ભાગ—૨

સતવેણીની વેલ

રચનાર

સૈયદ નુરમહંમદ શાહ

બીન

ઇમામ શાહ

સતવેણીની વેલ ભાગ ૨ જો

: રચયિતા :

સૈયદ નુરમહમદ શાહ બીન ઈમામ શાહ

ગત બક્ષામણી કા પરતા

દોઝક આંચથાં છુટે નીરધાર,
પાવે ફેર મુનીવર અવતાર.
ફીર તે સુકરીતથી સુધજ રહે,
પાપ પ્રાછત સબ ઉસકે ગયે.

એસી નરજીએ વાણી કહી,
તબતો મુનીવરકુ મેરજ આહી.
કુંડળી કાઢયા તબ આપસ માંહે,
આઠ હજાર મોમન મહીને તાંહે.

આધા દીનાર એક એક પર પડીયા,
ઈસુંકર ચાર હજાર જ હુઆ.

૪

લાકર ઈમામકું દીયા સાર,
તખ્તો છાંડા નાખ્યા નીરધાર.

સવાન ગએબ હુઆ તતકાર,
ફીરતે પાયા મુનીવર અવતાર.

તે તો મોમન ફીર એસા હુઆ,
એકસો તસબી નીત કાઢતા રહ્યા.

ગીનાનજો સીખ્યા એક હજાર,
અરબી ભાખ્યા તે ગીનાન જ સાર.

એસી પેરે તે મુનીવર હુઆ,
પુતક આઠ ઉનકા જુગમેં હુઆ.

૫

એક દીયા ઉસમેં નરજીકું સાર,
ચાલ્યા દંશોદ અંત વેવાર.
હાથમેં પઇસા તે રાખતા હોતા,
તો અપના હાથ તે રેતા હોતા.
આઠમેં સે એક પૈસા દેવે,
એસી પેરતે મુનીવર રેવે.
રે તુંહીં..........
પંથ કમાયા સો બહોત કર,
અને જાગ્યા અનંત અપાર રે,
એક થાવર નવ ચુકયા;
સો અસા જીવ હુઆ નીરધાર રે.

૬

જાફર સાદક કી કસણી

જાફર સાદક ઈશુ પંથ કમાયા,
આખર મારગકા દરજા પાયા.

ઉસકા એક દુશ્મન જો હોતા,
સો ઈમામકા ભાઈ કીલાતા.

ઉસને બહોત ઉનુંસે દગા કીયા,
કાન તરછકે શીશા ઓતાયા.

ઈશુંકર નરછ સરગે ગયા,
દઈતકુ લોક તબ ભારી હુઆ.

પાયા ઉને સો અપના કીયા,
નામ દઈતકા બાદજ હુઆ.

ૐ

સંવંત આઠસો વીસજ હોતા,
પોસકી તારીખ પંદર કૈતા.

બુધવાર કા સો દિન નીરધાર,
સતગુરે કહયા સબ વીસતાર.

હુઆ ગુરજીકા હૈ મહીના માંહે,
જાહેર ઈમામ નર કહેવાય.

કલજુગ સંધે ઈમામ બડા હુઆ,
જીસને સતપંથકું સુધા લીયા.

સારી દુન્યાકા ઈમામ જ હુઆ,
અપના મઝહબ નરે આપે કીયા.

ઔર દીયા સો દુઆકી રીત,
સતપંથ કેરી સબ પરતીત.
એસા ભેદ સતગુરે સમજાયા,
વાટ મુશકીલ સો દે બતલાયા.
મુશકીલ વાટ સતવરણી દીયા,
જીસને અપસકે હાથુ લીયા.
રે તુંહીં..........
સુધ મારગ પાવે મુનીવર,
જીને માનયા ગુરકા ફરમાન રે,
સો જીવ તરકર પાર ગયે;
જો સાચે થે નીરવાણ રે.

શાહ ઈસ્માઈલકી જાહેરાત

શાહા ઈસ્માઈલ ઈમામ જો હુઆ,
ઔર ઈમામ તો ફ્રેકટ ભયા.

એ તો ઈમામ નરજીકા અવતાર,
કળા જાહેર બતાયા નીરધાર.

જાહેર રૂપ નરે આપ દીખાયા,
મુસા ભાઈ દુશ્મનજો થયા.

ઉસને ઠામ નવ શાહાકું દીયા,
આખર ઔર મુલક મેં રહ્યા.

જાહેર મરણેકા નામજો કીયા,
બાતુન જાકર મીસર મેં રહ્યા.

વહાં મુરીદ બહોતજ મીલીયા,
ઉસને નરકા અવતાર જાણ્યા.

પંથ કીયા સુધ મારગ સાર,
એક દીન જાતા નર આપ બઝાર.

જુમલાજી સબ સાથે હોતા,
ફીરતા તલાવ કે ઉપર જાતા.

પાર પર દેખ્યા એક કાગજ તીયાં,
એક દરખ્ત પર બેઠા હુઆ.

ખાણે ન પાવે બહોત ભુખે મરે,
અતી પેરે તે તો કરકરે.

તબતો જમાતે નરજીકું કહ્યા,
નરજી કાગ એક કેસા રહ્યા.
તબ તો નરજીયે બાતજ આંખી,
કાગ કી બાત સબ કહી સાંખી.
એ તો થા સતપંથ મોમન સારૂ;
ચાલતા સતપંથ કે મારગ વેવાર.
રે તુંહીં..........

ઈમાન ન રાખતા પંથ પર,
કભી ન પડયા વખતરે,
ગતમેં કભી ન મીલીયા;
નવ બેઠા એક જ રાત રે.

૧૨

શાહા ઇસમાઇલકા મોજીઝા

ઐસા હોકર જુગસું મુઆ,
ઉસને કાગકા અવતાર જ લીયા.

ઈજા અપને પર પાતા ભારી,
ઐસી હોતી જો ઉસકી ખુઆરી.

પખ પખડાટી સબ સડ ગયા,
બહોત મરઝ ઉસ ઉપર લયા.

ઐસા દુખ તે પામ્યા સાર,
ઐસે લખ ચોરાસી અવતાર.

મહાદન સુધી દુન્યા મેં રહે,
દુખ ઇસે અપને પર સહે.

પછી તે જાસે દોઝક માંહે,
ઠામતે તેનું ન હોસે કીયાંયે.

તબતો જુમલે અરદાસજ કરયા,
નરજી સાથે ઇયુંકર કહ્યા.

નરજી ઈનકું તમે આશીશ દીયો,
દુઆ તમે ઉસ ઉપર કરો.

તો તે છુટે મદમ અવતાર,
તમારા બક્ષ્યાથી પામે પાર.

તબ નર ઇસમાઈલ ઇયું બોલ્યા,
તમે જુમલાજી ઉસે દુઆ જ દેણા.

૧૪

ગતકે દુઆથી એ છુટી જાએ,
ગુરનર સરવે ગત માંહેજો પાએ.

ગતકા પરતા હૈ સબથી બડા,
ગતમાં ગુરનર હોનું પરવરીયા.

ગતકી મહીમા જેસાં નવ કોઈ,
ગતમાં કળા બાર અનંતજ હોઈ,
રે તુંહીં...........

ગત જુમલો જીયા મલી રહે,
તીયાં સોલ કળા ભરપુર રે,

તેત્રીસ કરોડ સબ દેવ મીલે;
અને મલે તે ચંદાને સુર રે.

१५

શાહ ઈસ્માઈલનું સરગવાસ

તબતો જુમલેજીએ આશિષ દીયા,
નરજીએ દુઆ બહોત ઉસકું કીયા.
છુટા તે તો મદ્દમ અવતાર,
પામ્યા તે તો પહેલે પાર,
એસા નર ઈસિમાઈલિ કા ખેલ,
સુણો મુનીવર એસા જો બોલ.
આખર ઉસ નરજીયે દુન્યા છોડી,
વીખમી ઉનકું કુછ ન પાડી.
સતગુર કહે ઉસ નરકા વીચાર
સવંત આઇસો ત્રીસજ સાર,

૧૬

કારતક મહીને તારીખ બાર,
જાઈ પોતા નર વઈકુઠ મીંજાર.

દીતવારકા દીન સાંભળો વીરા,
રાખો અપને મનમેં ધીરા.

તુર્બત ઉસ નરકો મસીર માંહે,
જાણો બુજો સત હોગી તાંહે

ફીરતો મહમદ નુર ઉસથી હુઆ,
ઉસને જુગપત બહુ કામજો કીયા.

રહ્યા સોહી નર મીસર માંહે,
બહુ મનીવર મીલ્યા તાંહે.

સતપંથ સાચેસું કરે વેવાર,
લેતા હતા નરજી દશોંદ આહાર.
સીદક મુનીવરે સાચા રાખ્યા,
એસા પંથ નરજી એ દીખાયા.
દીખીસરે વાટ વાટ સુધા પાઈ,
જેણે પંથ મારગજો પીયાઈ.
રે તુંહીં...........

સંતપંથ પુરા ભેટાડયા,
ફીર ગયા વઈકુંઠ વાસરે,
આઠસો ઉગન સીંતેર થા;
ભાદરવા અઢાર ખાસ રે.

ઈમામત વફી અહમદ કી

ફીર તો વફી અહમદ ઇમામ થયા,
સોઈ નરજી મીસર માંહે રહ્યા.

પંદરા બરસ કરયા બાદશાહી,
સરવે ફકીરી રાહા ચલાઈ.

મુરીદ કીયા ઉને અનંત અપાર,
થાપયા મુખી કામડીયા સાર.

આહમદ મુખી તબ હોતા જાણુ,
કાસમ કામડીયા કહીયે વખાણુ.

ધ્યાવે ધરમ તે સરવે તારે,
જોમું સીકારયો નરજીયે જારે.

૧૯

સંવત આઠસો ચોરાસી કહીયે,
અમરાપુરીમાં પોતા તહીયે.

શ્રાવણ તારીખ વીસજો જાણ,
આતવારકા દીન પ્રમાણ.

કબર ઉસકી ભી કરયા તાહે,
બાપ દાદે કે મુકામજ માંહે.

સુરજ છીપા ઉસ દીન તતખણા,
પશુ પંખીતો રોતા ઘણા.

દરખ્ત પરબત બહોત વેદના કરી,
એસી જાણ જુગમેં પરવરી.

સતગુર ભાખી સતમારગ સાર,
કરો ક્રીયા તો ઉતરો પાર.
દીજે દશોંદ ગુર મુખ આહાર,
ચાલીયે સત તણે વેવાર.
નમતા ખમતા સબુરી સાર,
પરનીંદા સુ નવ રાખો પ્યાર.
રે તુંહીં...............
દુન્યા દુરીજન દૂર કરો,
જો ચાહો શાહાકા દીદાર રે,
સતગુરે સબ ફરમાવ્યા;
સાચા લંગસે પાર રે.

તકી મહમદ કી ઈમામત

ફીરતો તકી મહમદ હુઆ,
નર અવતાર સો પ્રગટ ભયા.
સંવત આઠસો છનું હોતા,
આખર સરગાપુરી માંહે પહોતા.
ઓગણત્રીસ તારીખને પોસ માસ,
તખતો નરજી પોતા વઈકુંઠ વાસ.

કબર ઉસકી ઉહાંજો હોતી.
જ્યાં બાપ દાદેકી કબર હોતી.

એસા ઉસ ગુરજીએ કહે દીયા,
એ સત મારગ તો સુધા હુઆ.

૨૨

ધરમ ધ્યાયા અનંત જો પેર,
ટલ્યા સત કેરા સઘળા અંધેર.

મોમને ધરમ ધીયાયા સાર,
ગુરજી અબદલાકા અવતાર.

સતપંથ મારગ મોમને કમાયા,
સાચા મારગ તે સુધ ધ્યાયા.

સત મારગ હયાતે લોક સારે,
તે સબ ગયા સરગે નીરધારે.

જે કોઈ ચાહ્યા ગુરકે ગીનાન,
સતગુર બોલ્યા સત વચન.

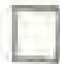

૨૩

જે કોઈ મુનીવર સાંભળે ગીનાન
આલસે ગુરમુખે હરીંદનું દાન.
ઉનકું મહાદન ન લુપે લગાર,
અમરાપુરી મેં જાવે નીરધાર.
સતપંથ મારગે જે સુધા રહે,
ફલ અનત ભાઈ પાવે સોહે.
રે તુંહીં...............
જે મુનીવર ધરમ ધ્યાવસે,
તે પાવે સવા લાખ સારરે,
સતપંથ મારગ સબથી બડાં;
જે નબીઉં કેરા વેવાર રે.

૨૪

ઈમામત રઝીઅબ્દલાકી

ફીરતો રઝીઅબ્દલા ઈમામજ હુઆ,
ઉને સાચા પંથ ચલાયા.
છતીસ બરસતો પંથ ચલાયા,
ફીર નરજી અમરાપુરી ગયા.
સંવત નવસો બત્રીસ જાણો,
કારતક તારીખ સોલ પ્રમાણો.
દીતવાર દીન ગુરજી સધારયા,
સતપંથ મારગ તબ સુધા રહ્યા.
જીને સાચે દીલસે ધ્યાયા,
ઉને શાહાજી પરતક પાયા.

કબર દીતી સામરા માંહે,
જે કોઈ સાચા પીછાણે આહે.

દીતને દીન ઉહાં પથરે હોતે,
કબર ઉપરતો છગલ રેતે.

દીરતો કબર ઉસ ઠાર બનાઇ,
ઉસકે ઉપર હજીરે કરાઈ.

બાતુન માનતે ઉસે મોમન સારે,
કરતે નરજીકે સબ વેવારે.

બહોત કરામત નરજીકી હોઈ,
જાહેર મોમન દેખ્યા સોઈ.

૨૬

કબરસે બહોત નુરજો આતે,
ઉસકું મોમન સબ પરતક પાતે.
બહોત હુઆ નરજીકા ઝહુર,
હોતા સમા કર સો નુરમેં નુર.
આલ ઈમામ જે હુસૈની પરીવાર,
પાંચ નકલંકી નર અવતાર,
રે તુંહીં............
પરતક ખેલ આપે કરીયા,
સો હુસૈની નર અવતાર રે,
સતગુરે પીયુ કર ભાખીયા;
સો કથીયા અમૃત સાર રે.

ઈમામત મહેંદી મહમદ કી

મહેંદી કેરા તમે સુણો વીચાર,
કાંકણુ બાંધ્યા સો જુગ મીંજાર.

એક મોમન અધમીંજ હોતા,
બહોત ઉને જુગમેં ગુના કીયા.

મરને વખત પાયા આજાર,
રૂહ ન નીકલ્યા તેની વાર.

તખતો અતી ઘણુા દુખ જો થયા,
સુધ બુધ ઉસકી સરવે ગયા.

હાથ પગ અતી પછાડે સાર,
બહોત મુંજાણુ થયા નીરધાર.

ઉસકા બેટા તો દો જ હોતા,
દોયે ચલકર પાસજ પોતા.

નરજીકું શીશ નામી કર્યા અરદાસ,
હાલ પીતાકા કર્યા પ્રકાશ.

નર મહેંદી તબ ઐસા જો કહ્યા,
ઉસકુ કાંકણુ બંધવો ઇંયા.

તબ કાંકણુ બંધાવ્યા સાર,
જુમલા મીલ્યા ઉનકે દ્વાર.

કાંકણુ બંધાવતા સુધે ન હોઈ,
જુમલેજી ઉસે કાંકણુ બંધાઇ

સુધ બીના કાંકણ ન બંધાણી તેહ,
તબ જુમલેજી કો હુઆ સ્નેહ.
ઉસકે બેહોશે જમાતે કહ્યુ,
ફીર જાઇ નરજીકુ પૂછી આવો.
ફીર દોનું નર પાસ ગયા,
સોહી વચન પ્રકાશ જ કર્યા.
રે તુંહીં............
કાંકણ સુધ બના ન બંધાત હે,
અબ કૈસી કરીયે પેર રે,
તબ નરજી ફીર હુકમ કરે;
જો કૈસી કરીયે ભેર રે,

કાંકણુ ની ઉપમા

તબ તો નરજી ફીર એસા કહીયે,
તમ મે સુ એક કાંકણુ બંધાવો.
બેટા બંધાવે તે જાકર સાર,
ધરમ બેટે કા સત વેવાર.
બાપ ઔર બેટે કી હોતી મીલણી,
કામ બેટો કી જો અતી કરણી.
તબ જા બેટે ને કાંકણુ બંધાઈ,
બાપ કુ ઉનસે આરામ જો આઈ.
ફીર જીવ નીકળ્યા રહેમત માંહે.
પામ્યા સરગે તે જાકર ઠાંહે.

ઐસી કીયા કાંકણુ કેરી
સવા મોહોર ઉસપર દેણી કરી.

મહોર અઢાયજો ઔરત હોય,
અધી મહોર લડકેકી સોય,

ઐસી કાંકણુ હોયગી રીત,
ગુરજીએ કાંકણુકી કહી પ્રતીત.

મહાદન કેશ જબ હોયગા દીન,
મીલસે ત્થા સબ મોમન જણ.

જેણે કાંકણુ બંધાવ્યા જુગમાંહે,
ઉસકે હાથમે નુર જપકે આહે,

સો નર પીછાણે નર ઉનકુ જાણે.
ગુરજી હાથ સો ઉનકા જાલે.
સરગ માંહે ઉનકુ લેકર જાય.
ઉસકા અમરાપુરી મે વાસ કરાવે.
કાંકણ બંધાવજો મોમન સાર,
છાંટા નાંખણા હર બરસ મીંજાર.
રે તુંહી.........
એસી રીત મુનીવર તણી,
તમે ભૂલી ન જાઓ ગેમાર રે,
સતગુરજી સોહી ફરમાવ્યા,
જો કંથે વારંવાર રે.

૩૩

દુઆકી પ્રાપ્તિ

દુઆ કરાવો તમે ગતમાંહે જાઈ,
તો તમારી હોય સે સાચી કમાઈ.
કોડી દમડી કા મુલ ઘણેરા,
ધરમ કરજો તમે સવેરા.
એક દમડી માંહે કુંજર ફલ,
તો ધરમ થાસે સફલ.
એક કણ રાંધસો દુઆ કાજ,
ફલત્ર સવા લાખ થાસે આજ.
આખરમાં તમે સવા લાખ જ પાવે,
એસો ગુરૂજી કહી સમજાવે.
સ. વે. ૨/૨

દુનીયા મેં ભી સબ બરકત પાવો,
બીજ વાવીને જીસું ફલ જ પાવો.

વાવીએ જેવુ તેવો ફલ થાય,
એસા દુઆ કા સવાગ લખાય.

પડ્યા બગદાદમેં જબ દુકાળ,
થયા દુઃખી ત્યાં લોક અપાર.

ભૂખથી મર જાતે સબ કોઈ,
એક મુનીવર ત્યાં રેતા સોઈ.

સોઈ નીત નીત દુઆ કરાતા,
અદકી પૈસે મેં બરકત પાતા.

૩૫

ઓર જો ખાણે કી દુઆ કરાઈ,
દુકાળ મેં ઉસે કામ જો આઈ.
એક જો દાણા ત્યાં હોતા જે,
રાંધી દુઆ કોઠીએ રાખ્યા તે.
આખા બરસ તે ઉસકુ ખાયા,
તોભી દાણે કા પાર ન પાયા.
રે તુંહી..................
દેખો સત મારગ સારથી,
જેણે દુઆ કરાવી નીરધાર રે.
એક સઈ બહુ બરસ રાંધ્યા;
તેના ઘરમાં આઠ જણ સાર રે.

મહેંદી ઈમામ કા પરચા

ઐસી દુઆ દી હૈ બરક્ત વીરા,
જે કોઈ મનમાંહે રાખે ધીરા.

એસી ગુરજીયે વાણી કહી,
રીખી સર તમે સમજો સહી.

રીખી સર સુણો સત ધરમ આચાર,
કરી લીયો સાચા ધરમ વેવાર.

મહેંદી ઈમામ જબ મગરબ ગયા,
વહાં મુરીદ તે બેહદ કરયા.

ચાલીસ હજાર સતપંથી સાર,
ઉસકા હોતા સાચા વેવાર.

૩૭

તબ પંથ અપના સો જાહેર કરયા,
એક લાખ ઉપર બહોત કાફર મારયા.

જાહેર થઈને કરયા કાજ,
સારયા મુનીવર જુમલાના કાજ.

એસી કરણી જુગ મેં કમાઈ,
આખર મોત ઢી મારગ પાઈ.

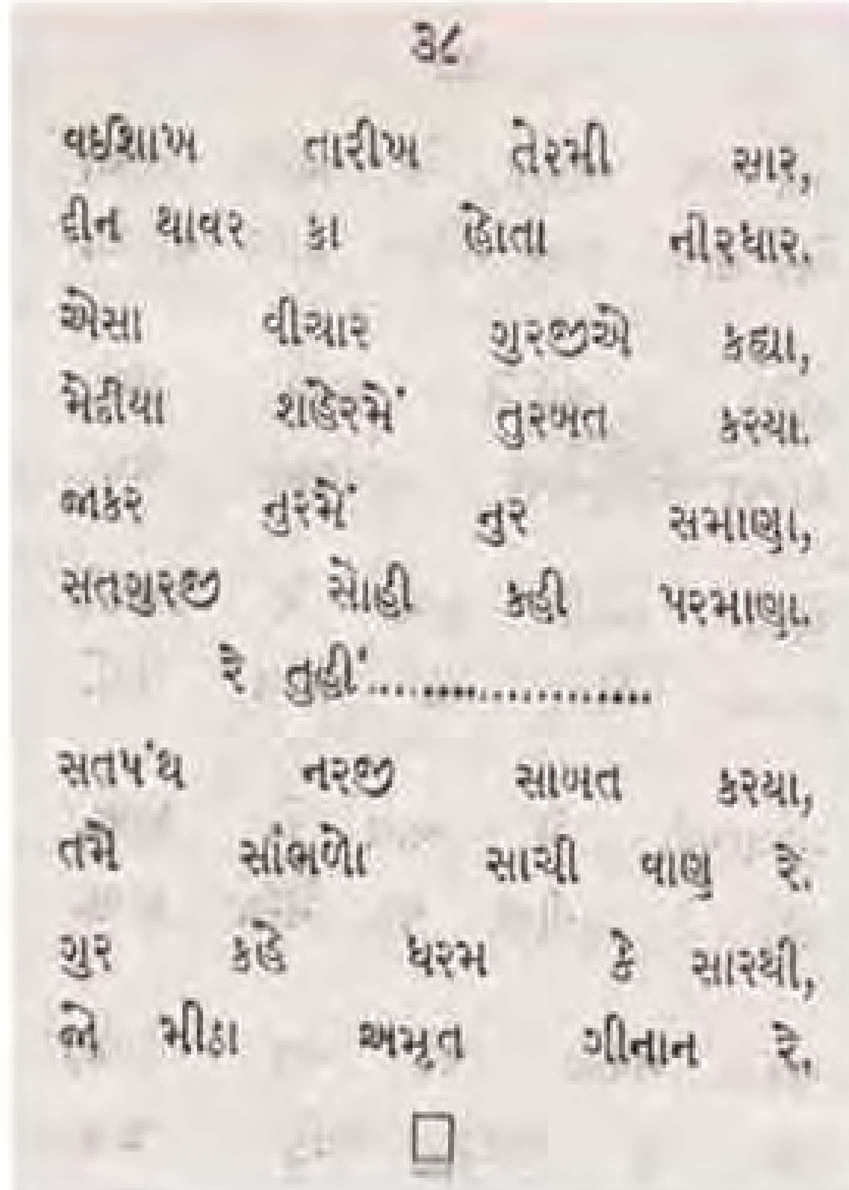
સરગાપુરી મેં વાસ જો કરયા,
વહાં કે મુનીવર પર મેરજ કરયા.

સંવંત નવસો પર નેવું હોતા,
તબ તે નરજી વઈકુંઠ પોતા.

૩૮

વઇશાખ તારીખ તેરમી સાર,
દીન થાવર કા હોતા નીરધાર.
એસા વીચાર ગુરજીએ કહ્યા,
મેડીયા શહેરમેં તુરખત કરયા.
જાકર તુરમેં નુર સમાણા,
સતગુરજી સોહી કહી પરમાણા.
રે તુહીં.....................

સતપંથ નરજી સાબત કરયા,
તમે સાંભળો સાચી વાણુ રે.
ગુર કહે ધરમ કે સારથી,
જો મીઠા અમૃત ગીનાન રે.

ઈમામત કાયમ મન્સુર વ મોઈઝ કી

નરજી કાયમ ફીર ઉસકા હુઆ,
કાહેરીયા શહર મે મુરીદ જ કીયા.
પંથ કમાયા બહોત નીરધાર,
બારા બરસ કહીયે તતકાર.

સવંત દસ સો ઉપર એક,
આખર સરગ માંહે ગયા નેક.
માહા મહીના ત્યાં તતકાર,
ચઉદમી તારીખ ઉસ દી સાર.

ફીર તો નરજી મન્સુર જો હુઆ,
તેણે દીનકું સુધ ચલાયા.

તીસ પર નવ બરસ હોતા જાણ,
એસા પંથ કરયા નીરવાણ.

સવંત દસ સો ઉપર આઠ,
જેઠ માસ કી તારીખ સાત.

પોતા નરજી વઈકુંઠ નીરધાર,
સરગાપુરીમેં વાસા સાર.

ઉસ કી કબર તે મગરબ માંહે,
સતગુર કહે સરવે સત ભાઈ.

ફીર તો મોઈજ ઈમામ જો થયા,
ચોવીસ બરસ તખ રાજ જ કીયા.

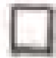

૪૧

ફીર તો સધાર્યા સરગ વાસ,
ઉમરે હોતી ચાલીસ પર પાંચ.
સવંત દસ સો એકત્રીસ,
સરગાપુરી ગયા જગદીશ.
આસાદ માસકી પેહેલી જો રાત,
તે નરે છોડયા ગત જમાત.
રે તુહીં..................

અંતપદ અમૃત કરયા,
અને બોલ્યા મુનીવર લોક રે.
જે સતપંથ મેં ન આવ્યા,
તે હુઆ સઘળા ફોક રે.

૪૨

ઈમામત કી ઝાહેરાત

હુએ અઝીઝ શ્રીર નર જુગ માંહે,
અતી સાચ સોહી ધરમ ધ્યાયે.

એકીસ વરસ હોતા નર અવતાર,
ઉમરો ત્રીસ વરસ જે સાર.

સવંત દસ સો ને બાવન સાર
તારીખ સતાવીસ શુરૂવાર.

ભાદરવા માંહે સરણે સધાયા,
સો નર મગરબ કે માંહે રહ્યા.

શ્રીર તો હાકમઅલી જુગમેં હુઆ,
વોબી આખર વઈકુંઠ ગયા.

ચોવીસ વરસ કરયા બાદશાહી,
સતપંથ મારગ ઉને સુધ ચલાઈ.

સવંત દસ સો છોંતેર સાર,
ચાલ્યા ચઈતરે તીથ અગીયાર.

જાકર સરગમેં વાસજ કીયા,
તુરબત મેંદીએ હજીરા હુઆ.

જાહેર હુસન પીર જાહેર થયા,
નર અવતાર ઈસ જુગમેં રહ્યા.

બરસ પંદર હોતા ઈમામ રૂપ,
અતી ઘણેરા ઉને કરયા સરૂપ.

સવંત દસ સો ઉપર એકાણુ,
આસુ માસ તીથ છઠી જાણું.
દીન મંગલ કા થા ગુરજી કહે,
સરગે ગયા સબ સમજી રહે.
એ તો કથા ન કીયા કીતાબ,
ઈસકા કુરાનથી હુઆ ખતાબ.
રે તુંહી.....................
ઈલિમ મેં સબ સુજ હૈ,
તુ મત હો મુરખ ગેમાર રે,
ગુર દીવા હાથ મેં દીયા,
કહ્યા એ ઈસકા સાર રે.

૪૫

ઇમામ તકી જાહેરાત

મુસ્તન સિરિખિલ્લાહ નર અવતાર,
ઝાહેર હુઆ સંસાર મીંજાર.

લાખ મુરીદ નરે અપના કરયા,
સો સબ દીનમાં પરવરયા.

કે તે મુલક નરજીયે લીયા,
રૂપ ઇમામથી ઝાહેર હુઆ.

હુકમ દુઆકા બહોત કરયા,
બહોત કહી કહીને ફરમાયા.

સો ગુરજી બાત કહે સગળે સારી,
સુણો મુનીવરો મન વીચારી.

૪૬

જે કોઈ ચુકસે વખત સવાર,
બંદગી ન હોવે ઉસે દીન મીંજાર.

ઉસ દીન પાતક લીખ્યા જાવે,
બરકત જાવે સબ ધંધે માંહે.

એસા એક રોજ કા ચુકણા ભાઈ,
દીલમે અપણે જીને સુધજ પાઈ.

જે કોઈ ચુકસે સાંજકા ટાણા,
ઉસકું ગુના દસ દીન પરમાણા.

જે ઉસ દસ દીન કે અંદર ખાવે,
સો કણ કણ સવે હરામ લખાવે.

ઓરજો સવાબ કરે ઉસ દીન માંહે,
સો કુછ કામ નવ ઉનકે લખાયે.
ઓર જો સુમણીકા ચુકે વખત,
ઉનથી તો બેજાર ગત જમાત.
ઓલીયા અંબીયા સબ પાપી કહેવે,
ચાર માસ સુધી એસા રહેવે.
રે તુંહીં...........
ફીર સબ ચુકે દીન થકી,
તે મુનકર ચોર લખાય રે,
ઓર જે દો દીન નહી મીલ્યા;
સો સુધ કાફર કહેવાય રે.

૪૮

દુઆ ખામીકા આઝાબ

જે કોઈ ચુકસે ભાઈ દીન ચાર,
ઉસથી ઓલીયા સબ હોયે બેઝાર.

ઓરજે ચુકેગા દીન સાત,
ઉસકું ધરમ ન આવે હાથ.

દસ દીન ચુકે સો જાલમ નામ,
ઉસકા ન હોવે કોઈ દીન કામ.

માસ ઉસકા સબ કુછ જાય,
જે કોઈ સરવે જમારે ક્યાય.

તીલભી ધરમ ઉસે કામ ન આવે,
દશોંદ સુકરીત સબ ફોકટ જાવે.

૪૯

એસા ગુરજી કહ્યા સબ મરમ,
તે જાણી ધ્યાવો તમે સત ધરમ.

જે કોઇ વરસ સુધી ચુકે જાય,
તે તો શેતાની જાત કીલાયે.

જે કોઈ ઉમર ન મલે ગતકી ચાલ,
તો આખર ઉસકા કયા હવાલ,

સુધા આઝાબ મદમ જ પાવે,
ઘણુકી માર સીર ઉપર આવે.

માટે મત ચુકો મુનીવર ભાઈ,
કરજો કલજુગમેં સાચી કમાઈ.

ગતમેં વખત દુઆકે મીલો,
ગતકું પંજ દીદારી આલો.
તો વઈકુંઠમાં હોવે વધાવા,
ગતકી ગુજરગી હૈ ધરમથી ભાવા.
સો તો નરજીયે સબ સમજાયા,
ગુરજી એ મુનીવરકું સર્વે ભાખ્યા.
રે તુંહીં..........

ગતકા મહીમા હૈ બડા,
તમે પરખો પરખણુ હાર રે,
વખત વેલા નવ ચુકીયે;
સો જાઈ એ ગત મીંજાર રે.

૫૧

બંદગીકા મરતબા

વખત બંદગીકા સવાબ બહોતેરા,
સુણો મુનીવરો મેના ઉસ કેરા.
જો કોઈ ગુજારે વખત સવાર,
બરકત હોવે ઉસે અનત અપાર.
ઓરભી હરજા હૈ અસા ભાઈ,
સાત વાર હરખાના કરવા જાઈ.
બેઠયા હોયે નરજીકું નીરધાર,
એસા સવાબ હૈ વખત સવાર.
સાંજકા વખત જો જમાતસું પડે,
ચાલીસ હરગા સો એસી કરે.

૫૯

ઓરભી સવાયા હોતા ઈમાન,
જેસા ચાલીસ પડે જો કુરાન.

ઔર સુમણી જે વખત ગુજારે,
સો સેઅ હરગાકા ફલજ પાવે.

ઓલીયા અંબીયા સબ ઉસથી સાર,
હોવે ખુશીયાલ તે અનત અપાર.

ઐસી બરકત ગુરજીયે ફરમાઈ,
સોહી સતગુરજી પરતક પાઈ.

થાવર રાતે જે પડસે દુઆ,
ઉસકા સરગમેં હોવે વધાવા.

સેજ જગનકા તે ફલ પાયે,
જે થાવર રાતે દુઆ પડાયે.
સેજ બંદગી ફલ હોયે સાર,
રાત થાવરકે સોહી નીરધાર
એસા સાચા સતગુરજીયે ભાખ્યા.
ભેદ અમુલખ સતથી આંખ્યા.
રે તુંહીં............

સતગુરે સત ફરમાવ્યા,
સો જાણો જુગતસું સાર રે,
અમીરસ પીજે નીરમલા,
તે થાવર રાતે સાર રે.

અમીરસકા પ્રતાપ

અમીરસ પીસે જે થાવર રાત,
ઉસકે સીર પર ન આવે ઘાત.
જીસકે અંગમે અમીરસ આયા,
ઉસકા અંગ સો નુર જ થયા.
ઉસકું આગ ન જાલે સાર,
બચશે દોઝખથી તે નીરધાર.
ઉસ અંગકુ કોઈ માર ન કેવે,
જબ સોઈ અંગ કબર મેં જાવે.
અમીરસ પીયે તાકું નહીં પુછાણું,
જે કોઈ પીવે હર થાવર ટાણું.

૫૫

જે કોઈ એક થાવરથી ચુકયા,
સો જીવ ઈર્ષું કર મર ગયા.

તે તો નીસ્ટે અવગતીયા થાય,
ઉસકી કમાઈ સબ ફોકટ જાયે.

હર થાવર રાતે કળસ થપાવો,
નરકે નામે ત્યાં થાલ કરાવો.

એસા નર મુસ્તનસિરબિલ્લાહ કહે
સો ગુરજી સબ બાબત રહે

નીસ્ટે દુઆ તમે પડજો સાર
તો અંત બંદગી હૈ પદ હાર

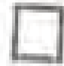

૫૬

જો ગતથી ચુકાતો તુરત જ પડણું,
ઔર શાહા પીરકી તસ્બી કરણું.
બાર તસ્બી શાહા પીરકે નામ,
તો ગત જેસા હોયે સવાબ તમામ.
ઓર જો પડના ન જાણુતા હોય,
તો તે દુસરે કે સાથ પડાય.
રે તું હીં...........

પડના પીછે ઉસકે ભેળા,
જે જાણે અહોતેરા જાણુ રે,
પ્રથમ નરજીકા નામ સબ,
ઓર ગુરજીકા નામ નીરવાણુ રે.

દુઆકી તરતીબ

ઓરજો પાંચ સુજદે સગહી પૂરે,
ત્યાં તીન દુઆકે બહોત બહોતેરા.

એસી તમામ જે જાણે સાર,
સોસ ગીનાન તે જાણે નીરધાર.

ઉનકે પીછે પડણા સતીજન,
તો હોયેગા ગુરનરકા દરશન.

જે કોઈ મુનીવર મુસાફર હોયે,
રસ્તુમાં દુઆ ન જાણતા સોચે.

સોહી કાઢે ત્યાં તસ્બી બાર,
તો ફલ દુઆકા હોવે નીરધાર.

સીજદા બાર ઉપર બાર કરણું,
ઉસપર સાર કી દુઆજો પઢણું.

સો નવ જાણે સો પીરશાહા પઢે,
હર એક તસ્બીયે સીજદા કરે.

એસી પેર ભાઈ અણુજ કેરી,
સુધવંતકુ સુધ બહોત બહોતેરી.

તસ્બી બાર સુણો વીચાર,
પીરશાહા નામ હર તસ્બી બાર.

પ્રથમ તસ્બી ગતજુમલે કેરી,
ગતગંગા ઉસમેં કહે બહોતેરી.

તસ્બી દુસરી હીર નરકે નામ,
ઉસમેં શાહાપીર કહેવે હર ઠામ.
તીસરી તસ્બી અલી સૌરજાગુહાર,
એહી નામ નર હર અવતાર.
ચોથી તસ્બી ગુરજીકી પઢીયે,
ઉસમેં શાહા પીરકું સમરીયે.
રે તુંહીં..........
સમરણ કરીયે સાચસુ,
તો હોવે ફલ અંતરે,
સતગુરજીએ ભાખ્યા;
તે મુનીવરકું નીરધાર રે.

નીમ થાપનાકા પદુંતરા

કલસ થપાવો તમે ઉસકે સાથ,
જે કોઈ સત ધરમ કી વાત.

એકવીસ કલસકી દુઆજો સારી,
જાણુતા હોય સરવે નીરધારી.

નવ સોજદા પુરા હોયે જ્યાન,
આશા પુરી કરે ઉસમાંહે આન.

સોતો સતીયા હૈ સુધ વેવાર,
એસા સતપંથ ધરમ આચાર.

જે કોઈ પાવલ ન પીયે તતકાર,
ઉસ ઘર સીંતેર બલા પડે સાર.

દુન્યા માંહે અંત ભુંઢા સો જાણુ,
નુર ન વરસે મુખ પર પ્રમાણુ.

પાવલ નુર ભાઈ રાખો ધ્યાન,
સત પ્રમાણે સો કરજો આણુ.

એસી બોધ ગુરજીયે કહી,
મુરખ મરમ સબ સમજો સહી.

ગતમાંહે ભગતકું બેસાડો,
ગુરકે ગીનાનસું ઉનકું પીછાણો.

જે કોઈ સમજે સમજાવે સાર,
પાળે પળાવે સો ધરમ આચાર.

સતગુરે ભાખ્યા સાચી વાણી,
ઈલમ લીખ્યા તમે જાણો પીરાણી,
ઐસા ગુણના તમે નીતોનીત,
તો તે ફલ હોય જનમ મરત.
ઐસા સમજીને રાખજો યાદ.
તે તો હોયસે રીખીસર સાર.
રે તુંહી............
સતગુરે ઐસા ભાંખ્યા,
તમે સાંભળો મુનીવર જન રે,
ઐસા ચાવા સત ધરમકા;
તે સાંભળજો નીસ દીન રે.

નરજીકા સરગવાસ

નર મુસ્તનસિરબિલ્લાહ ઈમામ,
કરીયા જુગમાંહે જુગપત કામ.
બહોત મુનીવર ઉને કરીયા સાર,
ઉનકું અલાવ્યા સત મારગ ચેવાર.
ઉસને વસીયત ઇજ઼ું જ કીયા,
શાહા નીઝારકું ગાદી દીયા,
મુસ્તેઅલીને કીતના જગાયા,
શાહા કે હુકમ મે સીર કીરાયા.
એસા કરતવ જુગમાંહે કરીયા,
આખર દુન્યાથી આપ સધારીયા.

૬૪

સંવત અગીયાર એકાવન હોતા,
તબ તે નરજી વૈકુંઠ પોતા.

ફાગણ મહીના હોતા તતકાર,
ઉસકી પંદરમી તીથ નીરધાર.

સતપંથ મારગકું સુધ ચલાયા,
સતપંથ કું સુધ પરતક પાયા.

ફીરતો નરજી શાહ નીઆર હુઆ,
ઉનકા દુશ્મન બહોતજ થયા.

ભાઈ એ દુશ્મની કરીયા અપાર,
આખર પહોંચાડયા સરગ દુવાર.

૬૫

તબતો મુનીવર સતીજન મીલ્યા,
ઉસ ભાઈકું ભી તેણેજ માર્યા.
સંવત અગીયાર પચાસ પર તીન,
વઈકુંઠ ગયા નરજી વાં દીન.
કારતક માસ જો હોતા જાણુ,
તારીખ એકવીસમી પ્રમાણુ.
રે તું હીં............
દીન સુમારકા હતા ત્યાં
નરજી પહોંચ્યા સરગજ માંહે રે,
સતપંથ સુધ રાખ્યા;
સો ગુરૂજીયે કરી તાંએરે.

સ. વે. ૨/૩

શાહ હાદીકી આહેરાત

પ્રગટ રહ્યા તે નર અવતાર,
ઉસ કા શાહા હાદી કર્યા આકાર.

ગુબતી રહ્યા સો ઇસ જુગમાંહે,
બાતુન મોમન તે ઉનકું ધ્યાયે.

જે કોઈ પુરે ઈમાનસુ રહ્યા,
તેણે શાહા હાદીકું ધ્યાયા.

ગઢ આલમોત ખંઢ ઈરાક,
પહાડ આલબુરજ ઉંચ અથાક.

પહોંચ્યા શાહ હાદી ઉસ મકાન,
કીલા બડા મીસલ આસમાન.

હસનસબા મુરીદ રૂઢ ઈમાન,
ઉસને શાહ હાદીકું લીયા પીછાન.

પાઉં આકે શાહજીકું પડયા,
અરજ બહોતેરી શાહ પાસજ ધરીયા.

શાહ હાદી આલમોતમાં રહ્યા,
બહોત લોકકું મોમન કરીયા.

શાહા હાદીયે કંથીયા બહુ ગીનાન,
સતકા મારગ ચલાવ્યા નીરધાર.

એસા ચાવા ગતમાં હે કરીયા,
સોહી કલજુગ માંહે પરીવરયા.

૬૮

ગુરનર રૂપ હો તે ઉસમાંહે,
હાદી નામ ધરાયે ઉસ ઠાંહે.
સુધ કરીયા સબ ધરમ આચાર,
જે કોઈ ચાલ્યા ત્યાં પુરે વેવાર.
સત કા મારગ તે સુધ ચલાયા,
સાચા મારગ લે દીખલાયા.
રે તુહીં.................
સતકા મારગ સાચથી,
એમ બોલ્યા ગુરજી સાચરે,
ઈલમ કા ફલ સુફલ હૈ,
ગુર એસી બોલ્યા વાચ રે.

૬૯

પીર સલામતકી રોટીકી ઉપમા

ગુરનરે સત ધરમ ચલાયા,
ગુરજીકી રોટી દેણાં ફરમાયા,

ઉસમે ફૂલ હૈ જા અનંત અપાર,
જે કોઈ દેવેગા સાચે વેવાર.

સોહી મુનીવર સરગાપુરી જાય.
દુનીયા માંહે બહુ કામ સોહોય.

એસી પેરે સો ગુરજી બતાયા,
તબ કઈ મોમન ચીતમાંહે લાયા.

દેતા રોટી સો થાવર રાત,
સાચે મનથી સો માંહે જમાત.

ચાર વરસ સોયે રોટીયા દીયા,
એક સખ્ત મોમન એેસા હુઆ.

ઉસકા ફજરઅલી કહયે નામ,
સીદક દીલસે સો દીયા તમામ,

ફીર વો ચલ ગયા ઓરજો દેશ,
છોડયા સામરા માથે અપણા ખેસ.

જાતા બસરેકી તરફે સોય,
સાગર ફુરાતપર ચડયા હોય.

હુકમ ખુદાવંદકા એેસા હુઆ,
બેડી જાજ હુતા સોઈ ડુબ્યા.

તબતો માંહે જે હોતા સાર,
દુબણુ લાગા સરવે નીરધાર.
માલમ નાખુદા સવે બુડયા,
ઉસ દરીયામાંહે ડુબે મરયા.
તે તો મોમન નવ ડૂબ્યા તાંહે,
રોટીયા આકર ન ઉનકું તરાહે.
રે તું હીં....... ....
દો રોટીયા જો ઉને દીયા,
સોયે નીચલે આવી તાંહેરે.
તબ તે આવ્યા અનદતા,
ઉસે કાંઠે તરફ તરાય રે.

પીર સલામત કી રોટી કી ઉપમા

ઓર જે બુડતે હતે લોક જ સારે,
જે કોઈ માતનીયે હતે નીરધારે.
તેણે જબ તે મુનીવરકું દેખ્યા,
રોટીયા ઉપર તે તરતા આવ્યા.
તબ તે પુકારે તમ હમકું બચાઓ,
બાહાં ગીરહીને તે પાસ બેહાઓ.
તબ તે મુનીવરકું રહેમ આયા,
સબકું પકડીને ઉપર લાયા.
ઉગરીયા ત્યાં તે તો સઘળો સાથ,
સબકું ઝાલ્યા અપણે હાથ.

રોટીયા તરાકર કાંઠે પહોંચાડયા,
સોહી સઘળે સલામત આવ્યા.

ફીર તે રોટીયા ગાયબ જ હોઈ,
ગુર અવતાર પાસે આવ્યા સોઈ.

જીનકું રોટી યે બચાયા સાર,
ઉસને ગુરજીકું કહ્યા વીચાર.

ઉસ મુનીવર કેરા નામ જો લીયા,
જીસકું રોટીયા ને અવલ તરાવ્યા.

તબ નર અવતારજી બોલ્યા એવ,
એ તો સતધરમી હૈ તતખેવ.

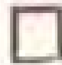

શેટીયા હેતા હતા ગુર કે નામ,
સો સબ આવ્યા ઈસી કે કામ.
તબ ઉન સબકું ઈમાન આવ્યા,
સતપંથ ધરમે આપ ફસાવ્યા.
અપણા કબીલા તે સર્વે લાવ્યા,
અતા ઈલાહા તે આપ ફસાવ્યા.
રે તુહીં...............
બહોત લોક આલમોતે રહીયા,
તે રહ્યા ખુરાસાન માંહે રે.
દઢ વિશ્વાસે ધ્યાયા,
સો સતપંથ ધરમ માંહે રે.

મેમાણીકા દુધ કા પરતાપ

ઓર ભી દુધ કા હુકમ જો કરીયા,
સો ભી ગુરનર અનવર પરવરીયા.

દેણા શુકરવારે દુધ જ સાર,
તે તો દૂધ દી દશોંદ આહાર.

એસા હુકમ ગુર અનવર કરીયા,
તે તો મુનીવર બહુ દેતા હુઆ.
એક મુનીવર કભી ચુકયા નહીં,
ઉસ ઘર એક બકરી હોતી સહી.

એસી બરક્ત હુઈ બકરી માંહે,
દસ બચ્ચે બકરી કે હુએ તાંહે.

સો સબ દો મણુ દૂધ જો દેતી,
એસી બરકત સો પાયા સોતી.

એક દીન ઉસ પાડે મેં અગની હુઈ,
તીસ જાલ સબ ઉસ ઘર પર આઈ.

તબ તો ચીંતા બહુ ઉસકું થયા,
તબ ઉસ ઘર પર દૂધ જો વરસ્યા.

એસા દૂધ તો વરસ્યા તાંયે,
ઉસ ઘર આગ નવ આવી કીસ ઠાંયે.

તબ તો બહોત ખુશીયાલ જ હુઆ,
ઓર સબ દેખકર અચરજ થયા.

ગુરુ અનવરકું તેણે પુછયા ભાઈ,
કેસી અચરત એ નરજી હુઈ.
તબ નર અનવરે ઉનકું સમજાયા,
દૂધ કે દેણે કી બાતા જો કહ્યા.
તબ કઈ જન ઈસ પંથ મેં આયે,
શુક્રવારે દૂધ સબ દેતે તાંયે.
રે તુહીં....................

એસા ખેલ સતપંથ તણા,
તે જાણો જુગ સંસાર રે.
સતગુરે એસા ભાંખ્યા,
તે મુનીવરકું નીરધાર રે.

૭૯

ગત જમાતના પ્રતાપ

શાહા હાદીયે તબ ઈયું ફરમાયા,
મુનીવર સાથે સમજાવણુ કહ્યા.
જીસપર મુસીબત હોવે સોઈ,
આવે ખાને કે અંદર સોઈ.
તસબી બાર તો કાઢે સાર.
દૃઢ વીશ્વાસે તાકું નીરધાર.
જપે શાહા પીર કા ઉસમેં નામ,
તો ઉસ મુનીવર કા હોવે કામ.
મુશ્કીલ સબ ઉસથી ટલ જાયે,
તુ સુખ મારગ જુગમાંહે પાયે.

૭૯

એક મુનીવર જે આગલ હોતા,
સો તો મદીને માંહે જ રહેતા.

રાજ કરે એક અબ્બાસી તાંઈ,
મોમન દેખ ઉસને બદીયા ચડાઈ.

હુકમ દીયા તબ ઉસને સાર,
ઈસકું ડાલો ઈસ વખત જો માર.

તબ તો કઈ જન પકડયા ગયા,
ઈસ જનકું તાકી ખબરા થયા.

તગ ખાનામાંહે ગયા તે સાર,
રૂઢથી તસ્બી કાઢી બાર.

ફીર તે હઈત ઉસે પકડી ગયા,
જાલમ રાય કે આગલ આયા.

તબ તેણે હુકમ કર્યા એસા,
આગ મેં ઉસકો લે બાળો વેસા.

તબ તો આગ મેં ઉસકું ડાલ્યા,
સાત દીવસ અને રાત જો બાર્યા.

રે તુહીં.....................

મોમન સોઈ નહીં જલ્યા,
જેણે કરયા દઢ વીશવાસ રે.

જબ ઉસે આગથી કાઢયા,
તબ જીવતા હુઆ પ્રકાશ રે.

☐

૯૧

ગત જમાતના પ્રતાપ

રાજા થા જાલમ દઈત જો સાર,
ઉસને જાણ્યા જે જાદુ નીરધાર.
છોડ દીયા મુનીવરકું તાંહે,
લોકો બહુ તારે અચરજ થાય.

પૂછયા ઉસકું તબ સર્વે વિચાર,
કીયું ન જલયા તમે આગ મીંજાર.
તબ તેણે તરણી દી બાતા કહી,
ખાનામાં કાઢી હતાં જે સહી.

તબ દીતનેકું આવ્યા ઈમાન,
સતપંથ માંહે આવ્યા નીરવાણ.

૮૨

તસ્બી નીત ફાહતા થા સાર,
પાયા મકસુદ ઉસને અપાર.

આખર ખુરાસાની માંહે બહ્યા,
બહોત આરાધ ઔર બંદગી કર્યા.

રાખી જવામર્દી જીયું ફરમાન,
સતપંથ પર ચાલ્યા નીરવાણ.

એસા મુનીવર સતપંથી હુઆ,
સતપંથ મારગકું સુધ ચલાયા.

દશોંદ સુકરીતે સબ હી જો પૂરા,
કોઈ નવ હોતા ઉસમાંહે અધૂરા.

આખર પદમી માંહે હોસે ખરા,
સો તો જુગપત માંહે પરવરયા.
શુબત પંથ બહુ ધરમ ધ્યાવે,
નીત નીત ગતમાંહે જ જાવે.
સતગુરજીયે સાચા ફરમાયા,
સોહી ધરમકું પરતક પાયા.
રે તુહીં....................
દેખો ખેલ સતપંથ કા,
ગુર બોલ્યા સત વચન રે.
અમીરસ અમૃત સોઈ,
તો નીસદીન પીજો જન રે.

૮૪

શાહા મોહતદીકી ઈમામત

એસા કરતબ નર હાદી કરથા,
આખર સોઈ નર સરગે ગયા.

સવંત અગીયારસો ઉપર એકાણું,
સરગે સધાવ્યા શાહ હાદી જાણું.

જો બેટા ઉનકાથા જાણ,
ઉસકા હુવા સો મહમદ નામ.

મહમદ ધરીયા તે નર અવતાર,
મોહોતદી નામ કરીયા તતકાર.

ઇસ નરે એસા કામ જો કર્યા,
બહોત મુરીદ ત્યાં પરતે બોધ્યા.

સો સબ આવ્યા સતપંથ માંહે,
દૃઢ વીશ્વાસે ધરમ ધ્યાયે.

મહંમદ મોહિતદીએ ધરમ ચલાયા,
ગુપ્ત મુનીવરે પંથ જો પાયા.

બીસ બરસ પર દો નીરધાર,
આયા એસા ફરમાન તતકાર.

આખર સો નર સરગ સધાયા,
અમરાપુરીકા ઠામ વસાયા.

સવંત બારસો ને હોતા તેર,
સરગમાંહે વાસા કીયા તતખેવ.

૮૬

શ્રાવણ માસમેં સરગે ગયા,
અમરાપુરીકા વાસા લીયા.

તીથ દસમી તબ હોતી જાણુ,
આતવારકા દીન પ્રમાણુ.

બાવીસ વરસ કીયા બાદશાહી,
એસા ભાંખી ગુરજી સમજાઈ.

રે તુહીં............... .....

મહમ્મદ જુગથી સધારયા,
તે વસ્યા સરગ દુવાર રે.
સતપ થીએ શ્રેવીયા,
ગાફલ ભુલા ગેમાર રે.

ઈમામકી ઈમામત

ફીર તો શાહા કાહેર નરજી હુઆ,
પાંચ બરસ પંથ ઉપર રહ્યા.

સવંત બારસો ઉપર અઢાર,
જેઠ માસ ને તીથ અગીયાર.

સરગાપુરી માંહે કરયા મુકામ,
ઝીકરીયા સલામ ફીર હુઆ ઈમામ.

ચાર બરસ ઉને પંથ કમાયા,
આખર તે નર સરગે સધાર્યા.

સવંત બારસો બાવીસ જાણુ,
ભાદરવે ફી તારીખ પાંચ.

આલા મહમ્મદ પીર હુઆ તતકાર,
જુગમાં હે જાહેર થયા નીરધાર.

ચુમાલીસ બરસ કીયા બાદશાહી,
સવંત બારસો છાસઠ માંઈ.

અમરાપુરી માંહે નરજી ગયા,
જલાલુદીન હસન પીર જાહેર થયા.

બારા બરસ ઉને પંથ કમાયા,
સવંત બારસો સતોતેર ભયા.

તબ તે નરજી સરગે ગયા,
પીર અલ્લાઉદીન મહમ્મદ થયા.

૮૯

સંવંત તેરસો ને અગીયાર,
સધાવ્યા નરજી સરગ દ્વાર.
રૂકનુદીન ખુરશા નર અવતાર,
સવંત તેરસો ઉપર બાર.
એક બરસ તક પંથ કમાયા,
આખર વો ભી સરગ સધાવ્યા
રે તુહીં..................

વઇકુંઠ મેં વાસા કીયા,
શાહા રૂકનુદીન નીરવાણુ રે.
તોડયા ગઢ આલમોતકું,
હલાકુંખાં તાતારી એ જાણુ રે.

ગુર પીર શમ્શ કી તસ્નીફ

ફીર પીર શમ્સ હુઆ જો સાર,
જાહેર થયા સો નર અવતાર.
ચોવીસ મુલક મેં ફરયા જાણુ,
બોલ્યા મોમનકું મીઠી વાણુ.
એસા ગુરે બોધણુ કર્યાં અપાર,
સતપંથ મારગે લાવ્યા સાર.
ઝાહેર રૂપ ગુરનર નીરાકારી,
આપે સતગુર સોહી અવતારી.
ગયા પંજાબ માંહે શમ્શ પીર,
રાખ્યા દીલમાંહે અતી ધીર.

ઓધતા હતા તે અનંત અપાર.
ગાફલ હોતે ત્યાં સબ સંસાર.

સુની હતા તે ત્રન થારકું માને,
સો સત મારગકું કેસા જાને.

કાજી મુલ્લા ત્યાં હોતા ઘણા,
ગુરસું અદાવત કરયા તતખણાં.

ગુરકા મસીતમેં હોતા ઉતારા,
તીયાંથી ગુરજીકું તેણે નીકાલા.

તબ ગુરે મનમાંહે કર્યા વીચાર,
અબ તો કીજીયે કેસા જો કાર.

૯૨

બોલ્યા બીરામણ એક જો એ,
સતપંથ મારગ માંહે આવ્યા તે.
ગુરજીકું તેણે અપણે ઘરે રાખ્યા,
ખીજમત મીજમાની બહોત જ કરયા.
તબ કાઝી ઔર મુલ્લા જો સારે,
નીંદા કરતે ગુરજી કી અપારે.
રે તુહીં.....................

સો નીંદા અતી કરયા,
તે ભૂલ્યા લોક ગેમાર રે.
સતગુરકું નહીં ઓળખ્યા,
ને કરીયા અદાવત અપાર રે.

૯૩

ગુર શમ્શકી પ્રબોધ

કેહેવા લાગા અતી બધબોલ,
બોયા ફકીરે અપણા તોલ.
હીંદુકે ઘર વાસ બનાયા,
કાફર સાથે જો તેણે ખાયા.
એસી નીંદા કરતે સોંસારે,
કરયા અદાવત બહોત અપારે.
ઓર જો ઉનુકે તાબે જો રહેતે,
ગુર કે મુખ પર નીત નીત કહેતે.
તબ ફકીર ફીઉં દીન જો છોડયા,
રોજા નીમાઝ સબ પર હુરયા.

એસા ફકીરકું ખુબ જો નાહીં,
મુસલમાન હોવે જો હીંદુ કાંહીં.

મુસલમાનકું જો એસા ચાહીયે.
હીંદુકું લેકર દીનમેં લાઇયે.

સતગુર ભીરામણ ઘર રેંતા હોતા.
તે સત મારગ કરી સેવતા હતા.

ઉનકું ઈમાન ઇશું કર આયા,
પુતર માતા મેં ઉસકા મુઆ.

તબ રોતે હુએ ભીરામણ સારે,
કરતે હોતે બહુ અંત પુકારે.

૯૫

તબ ગુરજીયે ઉસકું જીવતા કર્યા,
આનંદ મનથી સોહી થયા.
ગુરકું રાખ્યા અપને ઘરકે માંહે,
અંત ઘણેરા તે આરાધી ધ્યાયે.
કાઝી મુલ્લા ત્યાં જલ્યા ઘણું,
ગુરકું દેખ દેતા તતખણું.
રે તુહીં..................
બોધતા હતા ગુરજી ઘણું,
તોયે માને ન મુરખ જન રે.
કાજ કમાવે જે ગાફલ,
સો કેસા જાણે રતન રે.

ગુરે શમ્શકા પરતા

એક દીન કાઝી ઔર મુલ્લા મલ્યા,
ગુરજી શમ્શ પાસે આવ્યા.

આકર બાતાં ઉને કર્યા અપાર,
કીઉં તુમ હીંદુમેં બડીયા સાર.

મુખ તે દાઢી તે રખીજે કેસી,
જલણી હીંદુકી લીધી જેસી.

કીયાં મસીત હૈ તમારી સાર,
કીયાં તમે નમાઝ પડતે નીરધાર.

કેસા મુસલ્લા તમે આગલ રાખ્યા,
કેસા કાઝી અપના કર ધરીયા.

૯૭

કેસા મસોતન ઉપરજો કરો,
ઈસકા ભેદ સબ હમસે કહો.

તબતો ગુરજીયે ફરમાવી બાત,
હમદીલ ખાલક બસતા હે સાથ.

જીસને કુદરત કીતી હે સારી,
હમકું માનખ દીયે જો અવતારી.

સુન મુલ્લા સુન કાઝી નીરધાર,
તેણે સૃષ્ટી રચાઈ સાર.

તમ કેતે જો હીંદુ ઘર રેતે,
ઉસકા ભેદ હમ તુમસે કેતે.
સં. વે. ૨/૪

૯૮

સર્વે માટીકી રચના સાર,
તીસમેં કોણ હીંદુ કોણ મુસલમાન.
ઇતના ફરક સબ ઉસમેં રહ્યા,
હીંદુ અડસઠ તીરથકું ધ્યાયા.
મુસલમાન સબ મસીતે જાય,
સો સબ સીરજનહાર ધ્યાય.
રે તુંહીં..........
સો રામ ને રહેમાન હે,
હે અલ્લાહ ને ભગવાન રે,
મૌલા સોહી નારાયણ હે;
કાદર સોહી સારંગ પ્રાણ રે.

ગુર શમ્શકા પરતા

સો હૈ રબ સોય સીરજનહાર,
સો હૈ ગફુર સો હૈ કીરતાર.
સો મહરૂપ સો હૈ અલ્લાહ,
સોહી કેરબ સોહી લીલ્લાહ.
સોહી વરાહ સોહી ગની સુલતાન,
નરસંગ સોહી હુકલ મુસ્તાન.
વાયમણ હુઆ સો કાફી હુઆ,
ફ્રણુસીરામકા તે રૂપજ લીયા.
હુઆ અઝીઝ તે ગની સુલતાન,
નામ જબ્બાર ધરાવ્યા નીરવાણ.

કાન રૂપે તેણે ચલમ કીયા,
સોલ સેસ્ર ગોપી કે સાથે રમીયા.

ગોવરદનકું તોડયા નીરવાણ,
નાગ નાથ કંસકું મારયા જાણ.

સો ફીર હુઆ હે જો રૂપ જબ્બાર,
બુધ રૂપે હુઆ સોહી સત્તાર.

તેણે નકલંકી ધરયા અવતાર,
સોહી મૌલાઅલી હે નીરધાર.

સો નવ જાણે હીંદુ મુસલમાન,
આપ નીરીજન સો હે રહેમાન.

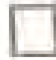

તમ જો નમાઝ પુછતે હો સારી
ઝાહેર સોહી ફેકટ નીરધારી.
હમતો અંદર નમાઝ જો પડતે,
મનકું અપણે મુસલ્લા કરતે.
કાઝી હમારા સો આપ રહેમાન,
કાયા મસીત હૈ નીરવાણ.
રે તુંહીં..........
રૂપ સરૂપ સબ તે તણાં,
સબ રચના કરી નીરવાણુ રે.
દુનીયા દુવેખ દોનું હુઆ,
તે હીંદુ મુસલમાન રે.

ગુર શમ્શકા પરતા

તમ કીયા તાએત હમારી જાણે,
સર્વે જન તે ફોકટ નીરવાણે.
આવે તો રાજી ઓર નહી તો રોજા,
એસા ધ્યાન શાહજીસું હમારા.

તમતો બાહેલ હે લોક જો સારે,
જુઠ મસલે કરતે નીરધારે.
તબ તો ઈલિમકા ભાવ પરહરયા,
બાહેરથી સબ મસલા કરયા.

ખોજ ન કરતે ઈલિમ કેરી,
ગીનાન દુઆકી સુધ પરહરી.

રાહા કીયું પાઓગે ઝાહેરકો પાર,
કરતે બીન પીર મુરશીદ વેવાર.

એસો ગુરજીયે ઉનસું કહયા,
તબતે ઝાહેલ બહોત ગુસ્સે ભરયા.

બોલ્યા ફકીર તમ હમકું બતાઓ,
કેસે મસે જો કરતે કરાવો.

તબતે ગુરજીયે ઉનકું જો કહ્યા,
મસા અંદરકા હમારા ભયા.

તમતો બાહેર દોતે હો જો સારે,
સો કીયું પાક હોયગે નીરધારે.

તબ તે અતી ગુસ્સે જો ભરયા,
ગુરકું બોલીને એસા જો કહયા.
મસા અંદરકા હમકું બતાઓ,
કૈસે અંદર હોતે સો દિખાઓ.
એસા કહી તેણે પાણી લાયા,
ગુરજી શસ્ત્ર કે આગલ ધરયા.
રે તુંહીં..........
ગુરે હાથે પાણી લીયા,
ને હોયા પેટમેં ઉતાર રે,
ફીર પાણી મુખસે કાઢયા,
એસા કીયા સાતજો વાર રે.

ગુર શમ્સશકા પરતા

ફીર ગુરે ઉનકું કહ્યાજો સાર,
એસા મસા તમે કરો નીરધાર.

તબતો મુલ્લા સર્વે મલ્યા,
પાણી અપને હાથમેં લીયા.

કોગળા પેટે ઉતારયા તહી,
અંગ હણુયા સરવે સહી.

બહોત કુછ અંગતે ઉસને હણુયા,
તોભી અંગ નવ ઉસકા દુજયા.

તો ભી કોગળા ન નીસરયા બાહાર,
હેરાન હોઈ રહ્યા સરવેસાર.

શરમ માંહે તે તો આવ્યા ઘણાં,
ગુરૂજી તબ તો બોલ્યા તતખણા.

દેખ લીયે ઝાહેલ લોગ જો સારે,
ભુલે સઘળે ઇસિ દુનીયા વેવારે.

તબ ગુરજીકું સબ પાંય જો પડયા,
સતપંથ મારગ તેમણે કબુલ્યા.

ચાલ્યા સરવે તે સત વેવાર,
બીડયા બીરામણ મુલ્લા નીરધાર.

હોયે જો આપસમેં મેલીને રહ્યા.
સતપંથ મારગકા શોધ જો કરયા,

એસા ગુર શમ્શે કરયા ખેલ,
નરકા પરતા સો લેતા ભેલ.
ગુરજી શમ્શે બહોત કરામત કરી,
સો સબ ઇસ જુગમેં પરવરી.
સતવરણીમેં સબ ગુરજી ભાખ્યા,
સત મારગકી રાહા બતાયા.
રે તુંહીં.........
ખેલ રમત જુગે અનંત કરી,
ગુર કેતા કહે સમજાય રે,
જે રમત સતપંથકી,
તે તો ગુરજીયે ભાખ્યા આયરે.

શાહા શમ્શકી ઈમામત

પીર શમ્શે બહોત મુનીવર કીયા,
સતપંથ મારગે સુધ ચલાયા.
હીંદુસ્તાન માંહે આવ્યા આપ,
ગુરજી હોતા ઉસકે સાથ.
ગુરજી તે તો જાઈસર અવતાર
ઈલિમ માંહે તે તો અનંત અપાર.
દોનું જોમા તે આપે ધરયા,
સત મારગકી ફકીરી વરયા.
દો જોમા નર શમ્શ સાથ,
બંદગી કરતા દીન ઔર રાત.
ચોવીસ હજ કરયા શામ,

એસા જુગપત કરતે કામ.

ચોવીસ મુલક નરજી ફરયા,
બહોત મુનીવરકું પ્રબોધ કરયા.

હમેંશ બંદગી દુઆ પડે,
એક રાતમેં હજાર તસ્બી કરે.

એસા બુજરગ ગુરજી હોતા,
સતપંથ મારગ સુધા દીયાતા.

આપ કીલાતા ફકીરી નામ
રે તે ફકીરી વેસે મુકામ.

એસા ગુરજી હુઆ અવતાર,
કંથવા ઇલમ બહોત નીરધાર.
જાહેર મુસલમાની આકાર કરયા,
મુખથી અમૃત વાણી ઓચરયા.
શાહા શમ્શ ભાંખતે ગીનાન,
તબ મુનીવર સુણતે નીરવાણ.
રે તુંહીં...........
એસા ખેલ અતી કીયા,
સો ગુર શમ્શ અવતાર રે,
એસા પ્રબોધ જુગમેં કીયા;
સો નબીજીકા પરીવાર રે.

શાહ શમ્શકી ઇમામત

શાહા શમ્શ હીંદમાંહિ આયા,
બાહેર રૂપ તે કર દીખલાયા.
મુનીવર સતગુર તુરે કરયા,
ઉસમેં ગુરજી આવી પરવરયા.

ઉસકા જોતસું હોતા વેવાર,
ગુરજી ઉસે કરયા સુધ આચાર.
બહોત મુરીદ ઉને આપે કરયા.
ગુરજી હોકર રાહા બતાયા.

કરયા મુનીવરકું શાહા ફરમાન,
તબ કંથયા અમૃત ગીનાન.

ગુરજી મોમનકું સબ સંભળાતે,
સતપંથ મારગે સુધા ચલાતે.

કરયા કરામત નરજી ત્યાં,
નર શાહા શમ્શ નામજો ધરયા.

એસા ધરાયા અપના નામ,
મુનીવરકું કર્યા ફરમાન.

દેખ્યા કરામત નરજી કેરી,
લાયા ઈમાન ઉસથી બહોતેરી.

તીસ કારણ સતપંથ વધાયા,
ગુરનર દોનું તે આપ કીલાયા.

મહેસર ભરમા તે હો અવતાર,
ગુરજી કેતા સો વારોવાર.
દશોંદ સુકરીતે સુધ રાખતા,
સબ મોમનથી લેતા હતા.
જબ દામકી ઝોલી થાય.
તબ નરજી સો આપજ પાય.

રે તુંહીં...........

ઝોલી રખતે આપકને,
તબ બીસતર છોડતે કામ રે.
મુનીવર ઉનકું માનતે,
સબ આવી કરતે પ્રણામ રે.

□

શાહા શમ્શકી ઈમામત

તે ગુરજી જબ ફીરકર આતે,
જો કુછ નરજી કે હુકમ લે આતે.
મુનીવર ચલાવતે ઉસહી પેર,
સત મારગ રાખ્યા સબકું ઘેર.

એસા પ્રબોધ ગુરજીયે કર્યા,
આવી હીંદુસ્તાને પરવરીયા.
હોતે હીંદુસ્તાને સબ મુનીવર,
સો પુર પાટણ નેવાર નગર.
ઈસ દો નગરીમેં મુનીવર રેતે,
ઉનકું ગુરજી સુધ ચલાતે.

મુનીવર ગુરજીકું નરજી કેતે,
નરકા હુકમ સબ સમજી રેતે.

ઇસકા ભેદ તે એસા જો હોતા,
નરકે આગળ જબ ગુરજી જાતા.

તબ ગુર શશ્શકું નર બાપ જો કેતે,
ગુરજીકું બાપ કરી બોલાતે.

ઇસિ કારણ સર્વે મુનીવર સાર,
ગુરકું કેતે સો નર અવતાર.

ગુરજી બંદગી કરતે દીન રાત,
ચાલતે નરજીકે વચન સાથ.

એસી ચલણી ઉસ મુનીવર કેરી,
જેણે જોતકર ફેકટ જો છોડી.
સતપંથ મારગે તે સુધા રહ્યા,
ગુરજીકે સો ફરમાને ચાલ્યા.
તે સતકા વચન હુઆ નીરધાર,
નરજી ગુરકું કહેજો સાર.
રે તુંહીં......................

સોહી વચન ગુર સાંભળી,
નરજીકા વચન જ સાર રે,
ફીર ગુરજી કંથી સંભળાવ્યા,
તે સુણતે સબ નીરધારરે.

ગુરૂજીકા પરતા

ફીર એક જુમે કા દીન જો હુઆ,
ગુરૂજી તબ મુકામે ગયા.
કરીયા બંદગી ઔર દુઆ ઘણી,
વસયા મુનીવરકી રૂહ તતખણી.
હર કોઈ જાતે મુકામ મીંજાર,
જબ હોતે દીન શુકરવાર.
સાથે જમાત સબ જાતે,
ગુરકી પુઠથી દુઆ કીલવાતે.
મુનીવર કેરા સો હોતા મુકામ,
સોહી નગર અનલ પાટણુ ગામ.

ત્યાં અતી ઘણેરી કીબરા હોતી,
મુનીવર રૂહાકી જાગ્યા જ્યોતી.

સબ કોઈ હાટે હતે ઉસ મીંજાર,
કીસકા હદ નવ ગયા બાહાર.

એક કીબરતો પડ ગઈ હોઈ,
વરસ વીસકી કબરા સોઈ.

સીર ઉસ મુરદેકા પડયા બાહાર,
સો રગડતા ઉસ મુકામ મીંજાર.

ગાઈઆ ઘણુ જબ જંગલમેં જાતે,
ઉસ સીરકું અપની ખુરીએ ઉડાતે.

જાકર ઉડા સો જંગલ પોંચાતે,
ઉહાં ભી સારા દીન તે રગડાતે.
ફીર જબ આવે તરફ જે ગામ,
ખુરીયે ઉડા છોડે ઠાર મુકામ.
એસી પેરે નીત એસાજે કરતે,
ઉસ સીરકે એસે હાલજ હોતે.

રે તુંહીં....................

સો ગતજુમલે દેખતે,
જબ આવે તે ગુરકે સાથ રે,
અચરત કર રોતે હતે,
જે દેખે ગત જમાત રે.

ગુરજીકા પરતા

એક દીન જુમેકે આવ્યા જમાત,
હોતા તારે ગુરજી સંગાત,
તબ બી એસા તે સબ જોઈઆ,
જબ ગુરુ સીર તે ઉડાતે લાઈઆ
આવી કીબર પેર છોડા તાંયે,
તબ ગત ગુરજીકું શીશ નમાંયે,
અરદાસ જુમલેજીયે કીયા ઘણી,
ઈસકી સુધ ગુરજી કહો તતખણી.
જીવતા કરી ઉસકું મુકામેં બેસાડો,
સાથ હમારે ઈસે બાત કરાવો.

૧૨૧

એસી વેનતી કરે સબજો સાર,
ગુરજીયે મેહેર તબ કરી નીરધાર.

અરદાસ માંગી સાહેબ દરબાર,
બરકત નરજી કે ઉઠા વો હાર

એસી વેનતી જબ ગુરજીયે કરીયા,
તબ કીબર થકીને ઉઠયા.

આકર બેઠા તે જમાતકે પાસ,
રોતા બહોત તે ભરીને સાંસ.

તબ જુમલે મીલકર ઉનકું કહ્યા,
તુજસે એસા તો કીયું કર હુઆ.

સોર તેરા ઉડતા હે નીત જાણુ.
ગાયા રણુમેં લે જાયે નીરવાણુ.
એસા ગુના તેં તો કેસા કરોયા,
મુએ પીછે એસા હાલ જ હુઆ.
એસા કહ્યા ઉસકું સર્વે જમાત,
તબ ભી રોયા ભરીને સાંસ.
રે તું હીં.....................

હીર સો જીવતા ઉઠયા,
જાઈ પડયા ગુરકે પાંય રે,
ગુરજી તમે મયા કરો,
તો પાતક મેરા જાય રે.

૧૨૩

ગુરજીકા પરતા

તબ તો ગુરજીએ ઉસકું કહ્યા,
જુમલા પાસે તમે કરાવો દુઆ.
હાજત ઉસકું અપનો કહી સંભળાવો,
ઉન થકી તમે છુટકા પાવો.

તેજ અમારા ગત જુમલા માંહે,
જે કોઈ નીસ્ટે કરી ઉસકું ધ્યાયે,
બાર કળા નરજીકી નીરધારી,
સો બી ગત માંહે હૈ નીસતારી,

ઓર ગુરકી સોળ કળા જે
ગુર ગત ગંગા માંહે હૈ તે.

એસા ગતકા હૈ મરતબા ભારી,
ગતથી પાઈએ સકલ ભવ પારી.

એસા ગુરજી જ્યારે ઉનકું કહ્યા,
તબ તેણે ગુરકું શીશ નમાયા.

અતી પેરે ઉને કરી અરદાસ,
જુમલે વચન કર્યા પ્રકાશ.

પ્રથમ સઘવી તમે બાત જ કહો,
દુખ હોણા તેરા હમકું સુનાવો.

તો ફીર બક્ષ કરીયે નીરધાર,
ગુરજીથી બક્ષાવીયે સાર.

તારે તે બોલ્યા અપની બાત,
સાંભળો જુમલા તમે ગત જમાત.
મેં હું સતપંથ લોક નીરધાર
સતગુર તુરે લીયા ધરમ મીંજાર.
હુકમ દશોંદ કા ગુરજીયે કર્યા,
સોહી હમ માંહે પંથ પરવરીયા.
રે તુંહીં......................
હમ સોહી ધરમ ધ્યાવંતે,
અને મીલતે સો ધરમ માહે રે,
દયાવંતે સતપંથકું,
પણ દશોંદ ન દીધાં તાંયે રે.

ગુરૂજીકા પરતા

હો લાખ ઈબરામી હતી મુજ પાસ,
ઉસકું કરતા નહીં કુછ પ્રકાશ.
દશોંદ ન દીયા ઉસમેં એક દમડી,
ખાયા ન જીવ કરીયા ચમડી.

એસી પેરે દુન્યામેં રહ્યા,
પુતર સાત તબ મેરા હુઆ.
સો ભી બહોત કમાતા દામ,
રાખ્યા દામસું તે અપના કામ.

જુમલો જમાતં સબ દશોંદ માંગતા,
તબ એક ઈબરામી ઉનકું દેતા.

૧૨૭

સોભી બરસમેં એક દો વાર,
એસા જુગપત કર્યા વેવાર.

બરસ પચાસકા મેં જુગમેં હુઆ,
બહોત નસીહત જુમલેજીયે કીયા.

કહેતાં મુખી મુજકું એ મુરખ લોક,
દુનીયા ન હોયસી કુછ તેરા ભોગ.

રહી જાય મરતી વેળા ઈયાં દામ,
આવે દશોંદ સુકરીત જો કામ.

માટે લોભ ન કર એ મુરખ પ્રાણી;
હોયગા સવારે ઈસ જુગસુ હાની.

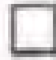

એસી બોધ મુજકું જમાત દેતા,
કુછ ન કેતા મેં સર્વે સુણતા.
દેખે દશોંદ કરતા દીલ અપાર,
કહેતા મુજે સર્વે હરદમ સાર.
કુછ ન માનયા જુમલેકા કહ્યા
દમડી એક ન મેંને દીયા.
રે તુંહીં..................

ઈલમ સુણ્યા બહોત કર,
સબ સુણુયા દશોંદ વેવાર રે
તો ભી દમડી એક ન દીયા,
અને લીયા મધમ અવતાર રે.

ગુરજીકા પરતા

હાટયા ઉનકું મેં તબ નીરધાર,
જે દૌલત ઈભરાહીની સાર.
દોનું ખજાને તો ઉનકે કીયે,
બેટાકું ઉનકી ખબર ન દીયે.
આખર થાકા મેં કર જુગ કામ,
કુછ ન પાયા ન ખરચ્યા દામ.
કપડા ન કીયા ઔર નહીં શણુગાર,
નહીં ધરણા નહીં પદ વેવાર.
કુછ દુનીયા માંહે નવ કરવાયા,
ઈતની દૌલત સો કામ ન આયા.

સં. વે. ૨/૫

એક દીન સવારકા જબ સુતા હુઆ,
ઓચીંતા મુજકું તાપ ચડ આયા.

ઉઠણુ ન સકતા બીછાણુથી સાર,
તોભી ઉઠતા કરણુ ધંધકાર.

તીનવાર ઉઠે ફીર ઘર ગયા
તબ તો બેટા બડા ત્યાં આયા.

બોલ્યા બાપ ઉઠ કરયો કામ,
ઇતને ચડે દીન સુતે ઇસ ઠામ.

તબ મેં ચોથી બાર ફીર ઉઠયા,
તોભી ઘર કર ઉઆળે પડયા.

બેટા દેખકર ગયા નીરધાર,
અપના કરીયા જા ઉધમ વેવાર.
ઓર છોટેકુ નવ ખબરા હોતે,
મેં તો એસી હાલત મેંજ રોતે.
દીન જબ સવાપોર ચડયા નીરધાર,
છોટુને મુજકું નવ પાયા આહાર.
રે તુંહીં..................
તબ છોટે પડે વીમાસમેં
ફીર ઢુંઢયા હર હર ઠાર રે
જબ ઉને કહીયાંથી ન પાયા.
તબ આવ્યા ઘર મીંઝાર રે

ગુરૂજીકા પરેતા

દેખા સોતા હૈ અપના જો તાત,
અતી રોતા તે મલતા હાથ.
તબ તેણે મુજકું એસા કહ્યા,
એસી હાલત મેં કયું સોતે પડયા.

તબ મેં ઉનકું કહી સુણાયા,
જો કુછ તાપસે થી હાલત હુઆ.

તબ તેણે દવાઈ કીતનીક લાઈ,
સો લાકર મુજકું ખીલવાઈ.

ઉસસે બહોત મુજે દરદ જો હુઆ,
જીસથી તોબા તોબા જ કીયા.

૧૩૩

દવા સે કુછ ન હુઆ આસાન,
પેટમાં દરદ ફીર હુઆ નીરવાણ.

બાદીકા તબ તો ગફ્રા ચડયા,
ઉસને આજાર મુજે બહોત જો દીયા.

તબ બેટે કુ બહોત જ જો હુઆ વીચાર,
ઓર દવાઇ કર્યા નીરધાર.

જીયું જીયું દવા ખીલાતે જે,
તીયું તીયું આજાર વધતા તે.

સારા દીવસ એસા હી ગુજર્યા,
વખત રાત તબ આકર હુઆ.

તબ ઘર કા લોક મીલ્યા મેરા,
મીલ્યા કુટુંબ કબીલા સારા.

તબ બોલણુ મેરા બંધ હુઆ,
બેટે કું અતી વીમાસણુ ભયા.

પુછ્યા ધાત તુમ રખે હો કયાયે,
હમસુ બોલો હમારે પીતાયે.

રે તુહીં..................

એસા અતી મુજે પૂછ્યા,
તબ જીવે કરીયા તોલ રે.

બોલતા હતા મેં અતી ઘણુા,
કોઈ સુણતે ન મેરા બોલ રે.

ગુરૂજીકા પરતા

મેં તબ ઉનકું અતી ઘણા કહ્યા,
માડી નીચે મેં એક જો દાટયા.

દુસરા દાટયા હૈ કોઠડી હેઠ,
એસા કહા મેં ઉનકું વીવેક.

તો નવ સુણયા ઉને મેરા કેણા,
રોતા દામ કે કારણ સો ઘણા.

બહોત પછતાણ ઔર બહોત કરકરે,
અતી ઘણેરી સો વેનતી કરે.

મનમેં કરકરે ઔર જુલે અપાર,
કુછ ન પાયા એક દમડી ભાર.

૧૩૬

આખર કરકરી ચુપ જો કર્યા,
કરયા થી તો કુછ ન સરયાં.

તબ તો કુટુંબ પરીવાર જે હોતા,
તેણે બેટે કું એસા જો કહેતા.

અબ નહીં બચાણે તુમ્હારે પીતા,
તુરંત છાંટા લે ઉનકું નંખાવો.

તો ગતમેં જા પહોંચે નીરવાણ
નહી કા અવગતિયા હોયગા પ્રાણ.

ખાયા ન પીયા ન લીયા દીયા,
ધરમ મારગ સત વેવાર ન કીયા.

१३७

પૈસા એણે મીલકર ભેળા કીયા,
સો કુછ ઉનકે કામ ન આયા.
એસા કહ્યા જ્યારે કુટુંબ સાર,
તબ છોટા બેટા દોડા નીરધાર,
જા મુખી ગત કો તેડણે ગયા.
પીછા તો જીવ મેરા નીકલ ગયા,
રે તુંહી'............
કુછ મુજે કામ ન આયા,
ધન માલ કુટુંબ પરીવાર રે
કઠણી મૌત કી ચાખ્યા.
સો કહ્યો ન સગુ લગાર રે.

ગુરજીકા પરતા

ફીર હમારા વો બેટા આયા,
ગત જુમલેકું સાથે લાયા.

તબ દો મર્દ આયા મુજ પાસ,
આકર બેઠ્યા તેહે મેરા સાંસ.

એસી આજાર તબ મુજકું હુઈ,
માતાકી ધાવણ સો મુખમેં આઈ.

તબતો ફીર એક માણુસ આયા,
આકર મુજકું તેણે એસા કહા.

મેં જાણ્યા એ તો મુખી આયા,
મુખી કા રૂપ તે ધરી દીખલાયા.

૧૩૯

કપડે સફેદ ઉને પહેરયા જે,
કેણે લાગા મુજે આકર તે.

કહે એ પાપી પાખંડી અવતાર,
મેં ધન દોલત તેરા તતકાર.

મુજકું મત જાણુ મુખી ઓર જન,
મેં હું તેરા સબ માલ ને ધન,

મુજસે દશોંદ તુને ન દીયા.
ખાયા ન ખરચ્યા ન લીયા દીયા.

સો સબ દશોંદ કેરા આકાર,
જો તે ન દીયા સબ ગયા વેવાર.

અગર તું હશોંદ મુજમાંથી દેતા,
તો મેં અબ તુજે કામ જે આતા.
દુન્યામેં બહુ સુખ દીખલાઈ,
તુને હશોંદ ન મુજસે દીલાઈ.
જો તું દેતા મુજમેં સુ હશોદ,
તો તે નેકી તુજે આવતી હાથ.
રે તુંહીં...............

હશોંદ દામ મુજમેં રહ્યા,
તેણે તુજકું કીયા ખરાબ રે,
અબ તું દોઝક પાએગા,
તીયાં જલકર હોયે કબાબ રે.

ગુરજીકા પરતા

એસા ઉસને જબ મુજકું કહ્યા,
તબતો અતી ઘણા મેં રોયા.
તબ હો આંગળે તમાચા મારયા,
અતી જોર કે સાથ લગાયા.
એસા લાગ્યા જો પુગયા આકાશ,
ગાલ હુઆ લાલ લોહુ પ્રકાશ.
તબ તો અતી ઘણા મેં રોયા.
રોણાં મેરા આકાશે ગયા.
એસા બળથી મારા મેં તો રોતા,
કોઈ કુંટુંબ સો સુણતા હોતા.

તબતો દોનુ એક પીયાલે લાયે,
સો લાકર મુજકું પીલવાયે.

એસા ખારા વીખ જેસા તે,
બદબુ આકાશે પહોંચે તેહ,

ઝેર ખારાજે એસા હુઆ,
મીઠા રસ ડાલે ખારા હો ગયા.

એસા પીલાયા તે મુજકું પીઆલા,
જીસસે આંતરડા મેરા જલ ગયા.

મેરા જીવ જબ ઉસને કાઢયા,
તબ બહોત ઉને જુતીયાં મારયા.

મારતે મારતે લે ગયા બહાર,
જાઇ બેસાડયા કબર કીનાર.

ફીરતો ઘરમેં બહોત રૂડા હુઆ,
મહાદન જેસા ઘોંઘાટ મચાયા.

અંગ મેરકું સો ઘરસે લાયે,
કબર ખોદા કર સો ઉસમેં રખાયે.

રે તુંહી...............

કહી ન સકું એ બાતીયા.
જો કબરમેં હુઈ મુજ સાથરે,

તમ જણ મુજકું પુછતા,
તો એક મેં કેતા બાત રે.

१४४

સત ગુરજીકા પરતા

જબ મુજકું કબર મેં રાખ્યા,
ફીર દોનું મલાએક આવ્યા.

જેસી દીવેકી બત્તીયા સાર,
એસે દોનું હોતે નીરધાર.

ઉને મુજસે સવાલ જો કીયા,
કહો હમસે તેરા કોણ હૈ અલ્લાહ.

ગુણુજ આગકા તે જલતા હોતા,
સોહી લગાવણુ ઈસારત કરતા,

જાણું તુરત મુજે મારે સાર,
વાર ન કરે સોયે કુછુ લગાર.

તબતો ડરયા મેં અતી સાર,
કરયા ખુશામત ઉનકી નીરધાર.

તમ હો સાહેબ હમારે અલ્લાહ,
મેં તો આયા હું તૂમારા બંદા.

એસા બોલા જબ મુખથી સાર,
તબ તો ગુરંજ મારયા નીરધાર.

સો તો ગુરંજ જબ મુજકું લાગા,
જાણુયા મેં તોફ કેરા ગલોલા.

સારા બુશા જલતા બલતા ઘણા,
રાખ હુઆ ફીર તે તતખણા.

ઉસ પર પાણી લે ડાલતે સાર,
જીવતા હોતા મેં તબ નીરધાર.
ફીરભી કેતા તે મુજસે બાત,
ભૂલા ખુદાકું તું દઈ'તકી જાત.
ઈતિના દામ જો ઘરમેં રાખ્યા,
દશોંદ એક દમડી ન દીયા.
રે તું'હી'...............

ઈલિમમેં સર્વે સુણુયા,
તમારે પાસે ભેજા ગુર અવતાર રે,
ઉનકી બાત ન માનયા;
અબ ખાતે માર નીરધાર રે.

મત ગુરજીકા પરતા

એસા કહી સોટી મારતા હતા,
મુજ પર સો મહેર ન આણતા.
ફીર એક નાગ આવ્યા નીરધાર.
તીસકા મો તો અનંત અપાર.
સો એ આ મુજકુ વળગાં તાએ,
ઉસકા ઝેર કુછ કહયા ન જાએ.
સો કહે મેં તો ધન ગાલ જ તેરા,
તું ને ન ખાયા મુજકું એક ફેરા.
હરીાંદ સીહદકે નવ મુજસે દીયા,
દમડી કી ન કરાવી દુઆ.

તું ને ન ખાયા, મૈં તુજકું ખાઉં
અપણા ઝેર સરવે ચુસાઉં.

એસા કહીને તે વળગા મુજકું,
હાલ કેટલા કહું જુમલા ગતકું,

આગ લગાવીયા તબ ગોરકે માંહે,
જલતા બલતા દુઃખ સેતા માંહે.

એસા હાલ જો હમારા કરીયા,
કોઈ તબ મેરે વારે ન ચડીઆ,

કેતા હોતા મેં ઉસકે જો સાથ,
ભેજો દુનીયામેં મુજે એક સાએત,

સબ ધન માલ નરકું પહોચાઉં,
ફેર મેં ગોરકે અંદર આઉ.
તબ તે મલાએક કહે મુજે સાર,
અબ દીયા કામ ન આવે લગાર.
જો ગુર બક્ષે તો તું બક્ષાંએ,
નહીં તો જલે ઓર માર જ ખાએ.
રે તુહીં..............
કીઉં ગુરગત તુજે બક્ષશે.
ન માનીયા ઉનુકા ફરમાન રે,
અબે કીઉ કર તુજે છોડીએ;
જો સુના ન દીતા કાન રે.

સતગુરકા પરતા

ધન દોલત સરવે હાટી રહી,
જગ મેં ઘરકુ ભરકર પરહરી.

ફીર તો બેટો ને કીયા બીચાર,
હોએ સે દોલત સબ ઘર ભીંતર.

તેણે ઘરકું બહુ ખોદીયા ઘણી,
તો એ ન મીલીયા તે દામ તતખણી.

તબ તો સરવે બેજાર હો રહ્યા,
ધોખા સફા ભી નવ મેરી કરીયા,

દોલત ગઈ સરવે જમીન જ માએ,
કામ ન આવી કીસી કે તા હે.

એટે એક દુસરે કું તાના જો મારે,
તમકું બાવાને હામ જ દીતે.

એ સે લડકર સબ દુર જો હુઆ,
પાઈયા મરગી તે સાતે મુંઆ,

ધન પુત્ર મેરા ન રહ્યા કોઈ,
જો મેં દશોંદ નવ દીતી હોએ.

સારા ઘર હો ગયા કેના મુકામ,
કોઈ ન રહ્યા ઉસી ઠામ.

દોલત ધૂળમેં પડી હે સારી,
અબ તમ ગતથી પાઉંમે પારી.

૧૫૨

જે કોઈ હાલ હોતા સોહી સુણાયા,
જુમલાજી મુજ પર કરના મૈયા.
ઘર થા મેરા સોહી પડ ગયા,
ઘરકે અંદર તે કોઈ ન રહ્યા.
મેં જોઈયા પાવ તક આઝાર,
બક્ષો જુમલાજી સંગા પરવાર.
રે તુહીં..............
એસી વેનતી તેણે કરી,
તારે ફીરપા કરી જમાત રે,
ગુરજી પાસે સો ગયા;
તાકું પાએ પડીયા સહુ સાથરે.

૧૫૩

સતગુરજી કા પરતા

વેનતી કરીયા સહુ અનંત અપાર,
ગુરજી બક્ષો બંદો ગુનેગાર.
તબ ગુરજીએ મેહરજો કરીયા,
અપને મુખથી ઉનકું કહીયા.
જો કુછ દામ તમે દાટીઆ હો એ,
ગત જુમલેકું તે બતાઓ સો એ.
તબ તેણે કહ્યા જે દાટીયા હોતા,
જીસ ઠામ દાટીયા સો કહી દેતા.
તબ દો જમાતીકુ ભેજીયા તાએ,
દાટીયા દામ સબ કાઢીયા જાએ,

સરવે લઈને ગુર પાસે આવીયા,
તબ ગુરજીએ ઝોલીમે ડાલીયા,

ફીર તેણે બક્ષામણી કી દુઆ કરાવી,
જુમલે પાવલ ઉનકું પીવરાવી.

છાંટા બક્ષામણીકા ઉનકુ નાખીયા,
સોહી મોમન બકસાઈ ગઈયા,

જુમલે દીયા બહોત આશિષે
તબ ઉસકા ખુશીસે નીકલા શ્વાસ,

વઈકુંઠ મેં સો વાસા પાયા,
જુગપત અપણા તે નામ ધરાયા.

સાંભળો દશોંદજો દીતા નાહી,
ઉસકા ધરતો ફેના હો જાઈ.
હોતે નાણે ન દેવે જે,
એસા હાલ તો સહેસે તે.
સતગુરજીયે એસા સતજો ભાખ્યા,
ગુરજીયે દીયા ઈલમમેં સાખ્યા.
રે તુહીં..........

સતગુરજીયે કરણી કરી,
આશીશ દીયા નીદાન રે,
જબ જુમલા ગીનાનજ કંથતા;
તબ કહેતા ખાનાવાદાન રે.

નર કાસમ શાહ કી ઈમામત

ફીર પીર શમ્સ પંજાબે ગયા
નર કાસમ શાહકું ઈમામત દીયા.

સવંત તેરસો છાસઠ જાણુ,
તબ કાસમ શાહ નર પ્રમાણુ.

ગુરકા જોતા પીર શમ્સ પાસ,
શરકા જોમા કાસમ શાહ ખાસ.

સતપંથ મારગ તેણે સુધ ચલાયા
મુનીવરકુ મહાદનકા ડર બતાયા.

મહાદનકા સબ કહયા વિચાર,
દરીયા મોમન તબ અનંત અપાર.

દશોંદ સુકરીતે સાબીત રહ્યા,
ગીનાન મારગે તેણે સુધ ચલાયા.

નરજીયે કીરપા જો અતી કરી,
આવ્યા જુમલા માંહે પરવરી.

ગત જુમલા માંહે આવી રહ્યા,
જાઈ ખુરાસાને વાસા વસ્યા.

તે ગુરજીયે કરી અતી કમાઈ,
જીસકી સાખ્યા તે આગળ લઈ.

ગુરજી પંજાબમાં ગયા જ્યારે.
બોધ્યા મુનીવર ત્યાં જો સારે.

ગુરજીયે બહુ ત્યાં ગીનાન કંથીયા,
સતકા ભાવા તે તબ દીખલાયા.
મુનીવરે ગીનાન સુણ્યા સાર,
અવીચલ પદમી પાયા નીરધાર.
ઉસકા પીર નસીરદીન હુઆ,
ગુરકા જોમા સો ઉસને લીયા.
રે તુંહીં........
પંથ કમાયા સાચકર,
તબ કલસ થપાવ્યા સાર રે,
ગુરે ગીનાન સંભળાવ્યા;
બતાવ્યા નર અવતાર રે,

૧૫૯

નર કાસમ શાહકી ઈમામત

નર કાસમ શાહા કરતે શીકાર,
એક દીન ગયા જંગલ મીંજાર.

સાથે ગુર નસીરદીન જાણુ,
નરજી થીયા ત્યાં અંતર ધ્યાન.

ગુરજીયે ઢુંઢ્યા ઘણુ જંગલ મીંજાર,
તોભી ન લાધ્યા નર અવતાર.

બહોત વીનતીએ ગુર કરગરયા,
સેવક થઈને સમરણુ કરયા.

ચાલીસ દીન ત્યાં ફરયા જાઈ,
અતી વેનતી ગુરે કરયા ત્યાંયે,

ગુરજીકા તપ જપ પૂરા થયા,
નરજી તબ ત્યાં આવી મીલ્યા.

લોક નુરી સહુ આવી સંચરીયા,
ગુરકે આગળ તેણે શીશજ જ ધરીયા.

ગુરજી જઈ લાગા નરને પાંય,
અતી વેનતીયે શીશ નમાયે.

નરે ગુરજીકે પીઠે હાથજ ઘરયા,
ગુરજી ઉપર રલીયાત થયા.

શાબાશ ગુરજી બહુ રૂડા કરયા,
જો તમે ગતમાંહે પરવરયા.

१६१

એસા નર કાસમ શાહા કરયા સાર,
ગુરજી જેવા નહી કોઈ ઉપકાર.
નવાજ્યા નરજી ત્યાં ઘણા,
ખીજમત દેખીને તતખણા.
ગુરજીકુ બહોત રંગ રમાડયા,
આનંદ ઓછવ બહોત કરાયા.
રે તુંહી..........

તબ ગુરે ફરમાવ્યા,
તમે સાંભળો નર અવતાર રે,
તમે ગત ઉપરે કીરપા કરો;
તો તે પામે પેલે પાર રે.

સં. વે. ૨/૬

૬૬૨

પીર સદરદીનકી ફકીરી

નર કાસમ શાહે પદમી દીયા,
તે તો પદ મોમન આપે પામ્યા.

એસા જુગપત કરયા કામ,
જુગમેં બહોત રચાયા નામ.

આખર સોહી નર સરગે ગયા,
અમરાપુરીમેં વાસા કીયા.
સવંત ચઉદસો છવીસ સાર,
પોસ માસ તીથ અઢાર નીરધાર.

પોતા વઈકુંઠ નર કાસમશાહા નામ,
સારયા રીખીસર સબકા કામ.

ઉસકા શ્રી ઈસ્લામશાહ હુઆ,
તે નરે ખેલ રમત બહોતજ કરયા.

રાજ કરયા ચંગાપુર જાંહી,
જીસકી બાત આગળ સંભળાહી.

પીર નસીરદીનકા સાહેબદીન,
ઉસકા હુઆ પીર સદરદીન.

ગુરકે જોમે પર આયા તે,
ઢુંઢવા લાગા નરજીકું એ.

બારા બરસ નરજીકું ઢુંઢયા,
કાઠકી રોટી તે કમરે બાંધ્યા.

એસી પેર કર્યાં તતખણું,
શ્રેસ્ટી માંહે ગુર ફરયા ઘણું.
જાતા નરકે પાસે જબ સાર,
રસ્તે ચાલતા તે ગુરજી નીરધાર.
ગીરીયા અતી કરતા ઘણા,
છોડી દુન્યાકી આસ તતખણાં.
રે તુંહીં..........
ગીરીયા ગુરે અતી કરયા,
કયા કહું ઉસકા વીસતાર રે,
ગુર નરકું ઢુંઢને લાગ્યા;
તબ કેતી કરી અરદાસ રે.

૧૬૫

પીર સદરદીનકી વિનતી

નરજી ધરયા બાળક અવતાર,
તમે જીવું કા છો તારણહાર.

રૂપ તમારા તે અંત ઘણેરા,
ઈસ જુગમાંહે તે તો પરવરયા.

પ્રથમ કરયા તમે ધંધુકાર,
તેથી સીરજી ફીર મુરત ચાર.

ભીરમાકું ઉસકી માતજો કીઆ,
એસા અહુંકાર ઉનકુ દીયા.

ફીરતો માયા રચાવી નીરધાર,
ઉસકું દીયા ફીર તે પર આકાર.

સૃષ્ટી માયા તે ઝાલજો માંઢી,
ઉસથી પૃથ્વી સગળી સાંધી.

ચાર ઘડીકા ચાર જુગકર દીયા,
દસ સાએતકા અવતાર કર લીયા.

રીખીસર કારણે સો રચના કરી,
આપે આયા ઈસ જુગ પરવરી.

સાગેર ઉપાવ્યા બેહદ અપાર,
ક્ષીર તે ઉનકું વલોણુયા સાર.

મથ્યા સમુંદર તમે જીયાં,
મેરૂ પરબતકા કરયા રવાઈયા.

વાસંગ નાગકા નેતરા તાણ્યા,
ભરમઢ મધીયાણા કરકે ઢાલયા.
મભ્યા સમુંદર તમે જેણીવાર,
ઉસથી કાઢવા રતન દસ ચાર.
માખણ તે જે તે નુર નીપાયા,
ઉસથી ચંદાને સુરજ પાયા.
રે તુંહીં...........

એસા ખેલ તમ નર તણાં,
સો રમત રચાવ્યા એહ રે.
તમે તપ કરતે વર આલ્યા;
તારે કરયા પાચા તેહ રે.

પીર સદરદીનકી વીનતી

વાચા હમસું તમે કરયા સાર,
ખેલ રમત કરવી નીરધાર.

ફીરકર મુનીવરકા કરણાં કાજ,
આપ્યા ઉનકું તે અવીચલ રાજ.

સો તમે રમત કરયા બહુ પેર,
અબ તો ચાલો તમે મુનીવર ઘેર.

એસી પાળો તમે હમારીજો વાચા,
હમ તો કરણીકે હો રહે કાચા.

હમ પર કરયો તમે નરજી મહેર,
સાર કરયો સુમન ફી સવેર.

તમતો કરયા જો ખેલ અપાર,
ઉસકા પાર કુછ નહીં નીરધાર.

બીરમાજીકું ચાર વેદ કર દીયા,
સોહી સંખેકું હુકમજો કીયા.

સો સબ છોડકર ગયા પાતાલ,
કરે સૃષ્ટી માંહે જો અંધકાર.

ફીર તમે પુઠે સંખેકે ગયા,
ઉસકું રૂપ ધરકે મારયા.

વેદ લા દીયા બીરમાકું તાયે.
સોહી બીરમા કુછ કામ ન આયે.

ચંદ્રા સુરજ દો પેદા કીયા,
એસા ખેલ કોરબ રૂપે જો કીયા.

મધુકીટક અહુંકાર જ કીયા,
ઉસકું તમે સંગારયા સાર.
ફીરતો ધરયા વારા અવતાર,
રાખ્યા પ્રથમીકું હાઠે નીરધાર.
રે તુંહીં............

એસી ખેલ રમત અતી કરી,
સોહી નિરિજંન નીરાકાર રે.
નરસંગ રૂપ ઈયુંકર ધરયા,
સો તો જુગપતીયા વેવાર રે.

પીર સદરદીનકી વેનતી

નરસંગ રૂપ તમે જ્યારે ધરયા,
તાતા થંભ ફુટીને પરવરયા.
તારે તારયા ભગત પહેલાજ,
હરણા કંસકો ગમાઈ લાજ.
ઉસકું મારયા તમે ખેલ જો કરી,
મારયા નરસંગ રૂપજો ધરી.
પાંચ કરોડી તબ જીવજ તારયા,
ભગત પહેલાજ કે સાથ ઓધારયા.
ફીર તમે કીસકા હવાલ જો કરયા,
સાપ વીછું માણકસું કર ધારયા.

બેઈમાની તબ હતા નીરધાર,
સોહી હુઆ ઈસ જુગમેં ખુઆર.

એસી ખેલ રમત તમે રચાઈ
સોહી રમત હમ પરતક પાઈ.

હે જો સહાઈ એ ખેલ તમારા,
જુગપત હોવેગા જો વેવારા.

વાઈમન રૂપ તમે ફીરકર ધરયા,
કપટ મંડાવીને બલને છડયા.

માંગી ધરણી અઉઠ (૩ાા) કદમ સાર,
કદમ ભણાવીને કરયા ગાર.

૧૭૩

એસી રમતમેં બલકું છલયા,
ધરમ કીયા ઉસકા બીગાડયા.
ફીર તમે ફરસીરામ રૂપજો ધરયા,
પીંજરેમેં સેસા અરજણ પુરયા.
રામ રૂપે વન ગયા નીરધાર,
માતા વચને દુખ સાહયા અપાર.
રે તુંહીં..........

વનમાંહે તપ તમે કરયા,
ફીર લંકામેં જુધ કીયા જાએ રે,
દુસાસણ રાવણ મારયા;
અને વારી સીતાજી તાંયે રે.

૧૭૪

પીર સદરદીનકી વેનતી

કરસન રૂપે બહુ રંગ રસ કરયા;
જારે વાસુદેવ કે ઘરે અવતરયા.

પ્રથમ પુતનાકા સોંસયા પ્રાણ,
પછી નાગ નાથયા નીરવાણ.

કાલીનાગ પર અસવારી કર્યા,
મામા કંસકું તમે ત્યાં માર્યા.

રમયા ગોપી સંગ સોલ હજાર,
એસા ખેલ કીયા મથુરા મીંજાર.

મઈ ખાધા મહીઆરી કેરા,
કપડા લીયા નાણે વાલીઉ કેરા.

૧૭૫

એસા કાનરૂપે રમત જ કીયા,
ફીરતો દુઆરકા કા રાજ જ લીયા.

દાલીદ્ર સુદામેકું દીયા તમે ઘણી,
ફીર દોલત ઉસકું દી તતખણી.

ધ્રુવકું દીયા અવીચલ રાજ,
સારયા વીદુર ભગત કેરા કાજ.

પાંડવ ભગતકું કષ્ટ જો દીયા,
જારે રમતમાંહે તે હારયા.

દ્રોપદીકું પુરયા ચીર હજાર,
એક ચીર એક ત્રાગડેકા સાર.

૧૭૬

લાખા મીંદરથી ઉનકું ઉગારયા,
ઉનકે સાથે ફીર જુધ કરાયા.
મારયા તારે દુર્યોધન રાય,
પાંચ પાંદવકું રાજ કરાય.
હોમ જગન લે પાંડવે કર્યા,
વીકટ રૂપે તમે ત્યાં પરવર્યા.
રે તુંહીં...........

બ્રાહ્મણુ કું ભુલાવ્યા,
જેણે ચંડાણુ ટેરાયા તાંયે રે,
ગાય કા દરજા ફીરાયા,
તેણે અપણા શીશ હટાય રે.

૧૭૭

પીર સદરદીનકી વેનતી

ફીરતો પાંડવકું તમ ડરાયા,
ઉનકા હીમાલયમેં હાડ ગીરાયા.

દેવલ દેરા સબ રદ કર દીયા,
અડસઠ તીરથકું કળામેં લીયા.

ભુતુંકા લે ત્યાં વાસા કીયા,
પથર મુરતકું તસતી દીયા.

આદમ સરગ કે હેઠે ધરયા,
નુહુકું માતમીકી કુદરત દીયા.

આગ ઇબ્રાહીમકી ઠંડા કીયા,
ઇસમાઇલ ઠામે દુંબા ધરયા.

મુસે લાઠ પાયા નીરધાર,
ઉસકી કરામત અનંત અપાર.

જબ મુસા એ મીજમાની કીયા,
ઉસકું બહોતેરા ખેલ દીખલાયા.

હોકે ફકીર તમે ખાણા લીયા,
મછલી સંગ ખીલવા પ્રમાણા.

એસી બેહદ કુદરત કરયા,
જુસબ નબીકું રંગ રૂપ ધરયા.

માંસ સાબરકા કીડે ખાયા,
તોભી મનસું નવ ધીરજ છોડયા.

૧૭૯

યુનસ ધરયા મછી પેટમાંહે,
લુતકે મુલક સબ કુકે ઉડાહે.
ઈસાકું રૂહુકા મુકરબ કીયા,
દાઉદ તેરા જે ખલીફા હુઆ.
હોતી સુલેમાનકું બાદશાહી,
એસી કુદરતજે આપ રચાઈ.
રે તુંહીં..........

ખેલ રમત તમે કરયા,
તે કરી મહમદ અવતાર રે,
સો સબથી બુઝરગ હુઆ;
તે હુઆ નુર નીસતાર રે.

૧૮૦

પીર સદરદીનકી વેનતી

એસા ખેલ સબ તુમને જો કીયા,
અલી રૂપે ફીર નામ ધરાયા.
તીયાં બહોત જુધ કીયા પરવારે,
કાફર બહોત ઝુલફીકારસુ મારે.
દીનકું દીયા તે કાયમ મુદામ,
ધરયા અપના તે તલબ નામ,
એસી રમત તમે સરવે કર્યા,
અબતો બાળક થઈને અવતર્યા.
વેનતી કરયા ગુરે અનંત અપાર,
કહીયા કીતનાક ઉનકા સાર.

ફીરતો ચંગાપુર નગરજો આયા,
શ્રી ઈસ્લામશાહ કા પતા પાયા.

નર રહેતે થે નસ નગર માંહે,
પીર સદરદીન આવ્યા તાંહે.

ગુરકું મીલીયા નરજી નીરવાણ,
વીનતીકા તબ કંથીયા ગીનાન.

તબતો નરજી હુઆ રલીયાત,
ઉઠી ભેટ્યા ગુરજી સાથ.

ફીરતો નરજીયે એસા કહ્યા,
જીસ ગુરકું હમ ખડે ઉમાયા.

૧૮૨

સોહી ગુર હમ ઘરે ભલે આયા,
બહોત આનંદ આજ હમકું થયા.
ઈતની બડાઈ ગુરકું દીયા,
ગુરતો શીશ નમવી રહ્યા.
ફીર કીતનીક કીતી બાતા,
ઓર ન જાણે ઉસકી દાતા.
રે તુંહીં...........

ગુરજીયે દીદાર દેખ્યા,
તબ આનંદ હુઆ મન રે,
નીરમલ પાવલ સબ હુઆ;
જબ થીયા નર પ્રસન્ન રે.

પીર સદરદીનકી વીનતીકા ફલ

બહોત દીન ગુર નર પાસે રહ્યા,
ફીરતો નરજીયે વર જો દીયા.

જાઓ ગુરજી ગતમાં પરવરો,
સતી જનકા સબ કારજ કરો.

ઉનકું બતાવો સત ધરમ આચાર,
જીનથી પાવે ભવસાગર પાર.

બુત પરસ્તકુ દીનમેં લાના,
સતપંથ ધરમ પર સુધ ચલાના.

પીર સદરદીન હીંદુસ્તાને આયા,
બહોત મુરીદકું બોધ જો દીયા.

ગુરજી ગતમાં આવ્યા નીરધાર,
કંથીયા અમૃત ગીનાન સાર,

મુનીવરકા સબ કરયા કામ,
કંથીયા મોટા તબ વેદ પુરાણ,

ફીર મુનીવરકું કસીયા ઘણું
ખોટા એ સત તબ છોડયા તતખણું.

કીતને બરસ ગુર ગતમેં રહ્યા,
ફીર નરજીકું ગુર લેને ગયા.

તબ પીર હસન કબીરદીન સાર,
તેણુ પીતાકું કહ્યા તતકાર.

આપ મુજકું તુમ લેના સાથ
હમકું લે જાઓ તુમારે સંગાથ
તબ પીર સદરદીને કહ્યા સાર
તુમ તો અબ હો છોટે બાલ.
ઇતની ગુરુજીયે કરી જબ મોટ,
રસ્તે મેં હુઆ તબ લોહેકા કોટ.
રે તુંહીં...........

પીર સદરદીને હઠ કરી,
અને લાવી બડેરી મોટ રે.
સાથ ન લીયા સુતકુ,
તબ દીદારકી થઈ ખોટ રે.

અહુંકારકા પરેતા

ગુરકે ચો તરફ કોટ જો હુઆ,
લોહાકા ગઢ આગે હો રહ્યા.

તબ ગુર કરયા અતી અરદાસ,
કરયા આરાધતે બહુ પ્રકાશ.

ઓર બહોત વીનોવીને વેનતી કરી,
દસ અવતારકી સુધ કરી ધરી.

બોલ્યા વેનતીથી ગુરજી દેવ,
સાહેબ બક્ષો ગુનાહ તતખેવ,

બહોત દીન હુએ દીદાર ન દેખ્યા,
દીદાર દેખણેકી રાહ જ તકયા.

જેસા મા બાપ વીના છોરૂ કરગરે,
એસી દીદારકી આશા મન ધરે.

હઈડા માંહે બહોત અગન જો સાર,
સો સબ આયા હૈ શોક દીદાર.

જેસી જલ બીના મછલી તડફડે,
એસી વેનતી સો ગુરજી કરે.

વાચા પાળો તમે સીરજણહાર,
મુજકું બતાવો અપના દીદાર.

એસા ગુરજી કહે કરગરી,
દોનું હાથ જોડીને વેનતી કરી.

એક પગલે ગુરજી ઉભા હતા,
વેનતી વીધાતણી કરતા હતા.

તબ સો ગઢ સારા ગલ ગયા,
લોહેકા કટ સો હોઇને રહ્યા.

ગુરજી ભેટણેકું ગયા દીદાર,
જાકર પોતા સો કેહેક મીંજાર.

રે તુંહીં...........

તબ ગુર હસન કબીરદીન,
મીલ્યા ત્યાં તતકાલ રે,

ગુર સદરદીને કહ્યા હતા,
સુત તમતો નાના બાલ રે.

૧૮૯

વર પાણાં ગુર હસન કબીર દીનકા

ગુર હસન કબીરદીને એસા કીયા,
બાપે મુજકું અપની સાથે ન લીયા.

જબ ગુર સદરદીને ન લીયા,
પીછે ગુરજી એકલા ચાલીયા.

ખેલ રમત ગુરે એસી જોડી,
આકડેથી સબ ફલીયા તોડી.

ઉસકે કપાસકા સુતર કાંતયા,
સો વણુકર સીરબંધ બનાયા.

કરયા લંબા ગજ પાંચસો ખાસ,
ઉસકે બીચ લખ્યા જો અરદાસ.

વેનતી લખ્યા ઉસમે ધણી,
નારી થઈને વીનવી તતખણી.

એસા સીરબંધ બનાવી ગયા,
અપણે બાપથી આગળ પહોંચ્યા.

સીરબંધ હદીયા કર નરકું દીયા,
નરજી લઈ કરી આનંદ હુઆ.

બાંધી લેકર સીર ઉપર સાર,
નરની સીરબંધ હે ઉતાર.

સો હે બાંધ્યા ગુરજીકું ત્યાં,
અનત કરોડકા વરજો દીયા.

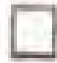

સો વર લેકર ગુર ગતમેં આયા,
ગુરજી હસનશાહા નામ ધરાયા,
મુનીવર બોધ્યા અતીજ સાર,
સતપંથ મારગસું સુધ વેવાર.

નીયમ ધરમ ગુરે આલ્યા ઘણાં,
સતકે મારગે સરવે તતખણાં.
રે તુંહીં.......

નીયમ ધરમ બહુ આલયા,
ગુર હસન શાહ નીરધાર રે,
ઉસકા મહીમા અતી ઘણાં;
કહું દીતનાક બીચાર રે.

૧૯૨

દુઆ કરાનેકા તરતીબ

જો કોઈ ગતમાંહે કરાવે દુઆ,
નજરે મુખીકું તે દેખે જો સવા.
ઓર મુખી ઉસકે સામું જો જોય,
તો ફલ દુઆ કેરા પુરાજો હોય.
ઓર જબ કલસકા પડણા દુઆ,
દો સુજીદા કરણા જયાદા હુઆ.

ગુર હસન શાહે એસી બાતજ કહી,
મુનીવર જનકું સંભળાવ્યા સહી.

એક દીન જંગલમેં ગુરજી જાતા,
ગત જુમલો સર્વે સાથજો હોતા.

१९३

દેખ્યા તબ એક વીરખ મીંજાર,
એક ટાંગયા જનાવર કરે પુકાર.

ઉપર પાઉં સીર નીચે જો ટરે,
એતી પેરે તે બહુ કર ગરે.

તબતો જમાતે ગુરકું પુછયા,
ઈસકા ટાંગણા સો કીયું કર હુઆ.

હુકમ કરો તો ઇસે છોડીયે આજ
તો સર જાવે જો ઈસીકા કાજ.

તબતો ગુરજીયે ઉનુકું કહ્યા,
ઇસકા ટાંગણા સો કુદરતી હુઆ.

સં. વે. ૨/૭

૧૯૪

છુટેગાં નહીં એ જો નીરધાર,
જો કુદરતથી ટાંગ્યા તતકાર.
તબતો જુમલેજી કરી અરદાસ,
વચન ઇસીકા શુર કરો પ્રકાશ.
કીસ કારણ ઇયાં તાંગયા એ,
નાહક દુખડા જો સેહતા તે.
રે તું હીં...........

તબ કીતને મીલીને આદમી,
જો હોતા જમાતકે સાથ રે,
છુટાવણ લાગા જાનવર;
જાઈ ઉભા તેને પાસ રે.

□

સતપંથકા પડદા ખોલણેકા ફેલ

અતી જોર તબ તેણે જો કરયા,
તોભી જાનવર નહીં છૂટયા.

તબતો ટાંગયા રહ્યા સોહી,
કરતા ફરીયાદ અતી જોઈ.

તારે ગુરજીકું પૂછે સબ સાર,
મેહેર કરીને ગુર કહો નીરધાર.

કેસા જાનવર કરે ફરીયાદ,
કેસા કરયા જુગમેં અપરાધ.

તબ ગુર હસનશાહ ગતકું કહ્યા,
એ તો સતપંથી મુનીવર હુઆ.

ઈમાન ન રાખ્યા સતપંથ પર સાર,
પડદા ફાસ કરયા નીરધાર.

તીસકી પીડા તે પામ્યા એ,
સજા મહાદન સુધી ભોગવે તે.

જે કોઈ સતપંથકા પડદા ખોલે,
સો તો અજાણ એસા જો લોડે.

સાંભળો મુનીવર સત ધરમ ધ્યાવો,
પડદા ફાસ મત ઉસકા કરો.

શ્રી ઈસ્લામશાહ બહુ રમત જ કરી,
સોહી સરવે જુગમાંહે પરવરી.

આખર તે નર સરગ સધારયા,
અમરાપુરીકા વાસા પાયા,
સવંત ચઉદ સોહો વીસ સાર,
માગસર માસ તારીખ અગીયાર.
જાકર સરગાપુરી વાસા વસાયા,
ઉસ દીન મંગલવાર જ હુઆ.
રે તુંહી..........

કહે ગુર હસન કબીરદીન,
તમે સુણો મુનીવર સાર રે,
સતપંથ જેણે શ્રેવીયા;
તે તરકર લંધીયા પાર રે.

ઈમામોકી તસ્નીફ

ફીરસ્તો મહમદ બીન ઇસ્લામશાહ હુઆ,
ચાલીસ બરસ તે જુગપત રહ્યા.
ઉસને ભી મુરીદ બહોતજ કીયા,
સતપંથીયે તબ ધરમ ધ્યાયા,
બહોત બંદગી હસનશાહા કરી,
આખર ગયા દુન્યા પરહરી.
સવંત પંદરસો પાંચજ સાર,
અમરાપુરી પોહોંતા નીરધાર.
કારતક માસમે સરગે ગયા,
તબ પીર તાજદીન ગુર થયા.

મહમ્મદ બીન ઇસ્લામશાહ સાર,
ઉસને ભી છોડયા એહી સંસાર.

સવંત પંદરસો ઉપર વીસ,
અસાદ માસકી તારીખ ત્રીસ.

તબ તે નરજી અમરાપુરી પહોતા,
જુમેકા તબ દીન જો હોતા.

મુસ્તનસિરિબીલ્લાહ ફીર હુવા ઇમામ,
ઉસને બહોત કીયા જુગમેં કામ.

કંથીયા પંદીયાત અજમી માંહે,
ઔર જવામરદી ભી કંથીયા તાંહે.

બતલાયા સબ દીનકા કામ,
રખીયા જુગમેં અવીચલ નામ.
દીનકી રાહા મુમનકું બતાયા,
પંથીયાત પર ઉનકું ચલાયા.
આખર સોહી નર સરગે સધાયા,
અમરાપુરીકા વાસા વસાયા.
રે તુંહીં.........

સંવત પંદરસો કહીયે,
અને ઉપર બે ને ત્રીસ રે,
માહા માસ તીથ તેરમી,
સરગે ગયા જગદીશ રે.

ઈમામોકી તસનીફ

ફીર તો હુઆ નર અબ્દસલામ,
ઉસને ભી કરીયા જુગપત કામ.
અઢાર બરસ કરીયા બાદશાહી,
આખર અમરાપુરી મેં પોતા જાઈ.
સવંત પંદરસો પચાસ જાણો,
સરગાપુરી ગયા પ્રમાણો.
ઉસકા ગરીબ મીરઝા હુઆ નીરધાર,
સો નર ધ્યાવંતે માંહી સંસાર.
તીન બરસ રહ્યા નર અવતાર,
આખર સરગે પોતા નીરધાર.

સવંત પંદર પચાસ પર તીન,
માગસર માસ જુમેકા દીન.

અબુદરઅલી કા ફીર આયા વારા,
પંથ પર રહ્યા સો વરસ બારા.

સવંત પંદરસો પાસઠ જાણુ,
સરગે સધાવ્યા નરજી પ્રમાણ.

ફીર હુઆ મુરાદ મીરઝા સાર,
ઉસને ભી પંથ કમાયા નીરધાર.

પાંચ વરસ કીયા બાદશાહી,
સરવે હકીકી રાહા ચલાઈ.

સોહી નર આખર સરગે ગયા,
અમરાપુરી મેં વાસા કીયા.
સવંત પંદરસો સીતેર હોઈ,
માસ ભાદરવેકા હોતા સોઈ.

તબ તે નરજી વઈકુંઠ ગયા,
ફીર ઝુલફીકારઅલી નર થયા.
રે તુહીં..............

નર નારાયણ એક હૈ,
તુમ મત દુજા જાણ રે.
દ્દઢ વિશ્વાસે શ્રેવીયા,
ઉસકા ટલયા ચોરાસી ખાણ રે.

ઈમામોકી તસનીફ

ઝુલફીકારઅલી નર અવતાર,
દો બરસ રહ્યા માંહે સંસાર.

આખર છોડયા દુનીયા ફાની,
સવંત પંદરસો બહોતેર જાણી.

તબ તો હોતા માગસર માસ,
જબ જો કીયા સરગમેં વાસ.

આતવારકા દીન પ્રમાણ,
નરજી વઈકુંઠ ગયા નીરવાણ.

ફીર તો હુઆ નુરદીનઅલી ઈમામ,
ઉસકા થા સો નુરશાહા નામ.

ઉસને ખેલ રમત બહુ કરી,
સો સબ ઈસ જુગમેં પરવરી.

મુનીવર કરતે ધરમ આચાર,
દેતે ગુર મુખે દશોંદકા આહાર.

ઘટ કલસકી પુજા કરતે,
કોડી દમડીકા દાન જ દેતે.

રીખીસર ધરમ ધ્યાવે નીરધાર.
ગતમાં મીલતે નીતોનીત સાર.

હસન કબીરદીન જબ સરગે પોતા,
ફરઝંદ ઉસકા અદાર જ હોતા.

પાતીકા ઉસને જગડા કરીયા,
આપ આપસમેં બહોત જો લડીયા.
ઇસ્લામશાહ તબ ન હોતા તીયાં,
પાતી ભાઈયે ઉસકું ન દીયા.
તબ તો આવ્યા જનાજે પાસ,
ગુરસું પાતી ઉને માંગી ખાસ.
રે તુહીં.... .. ..

ગુર હસનશાહે આલયા,
તસબી ને સાકર સાર રે.
તબ જનાજેકું દોડયા,
ઇમામશાહ નીરધાર રે.

અઢાર ફરજંદકા વીવેચન

જબ ગુર ઈમામશાહે પાતી ન પાયા,
તબ ઘર આપણે બેઠ જો રહ્યા.

ભાઈયે કરણી બહુ અપણી ચલાઈ,
ઉંચ નગરમેં હુઈ આપ લડાઈ.

ઉસમેં જલાલશાહ જો સબસે બડા,
સતપંથ ધરમકું પેહેલે છોડા.

લીધા સુનીઉકા આપ વેવાર.
માનવા લાગા તે ત્રને યાર.

જુગ મેં ભુલાવ્યા બહુ મુરખ લોક,
સતપંથ ધરમ તેણે કર્યા ફોક.

ફીર કેસા ઉસકા હવાલ હુઆ,
અઢાર બરસકા તે હોકર મુઆ.

તબ સુનીઉને ઉસે અપણા જાણી,
છોટા કુબા ઉસ ઉપર બનાણી.

નામ ન રાખ્યા જો દુન્યા માંહે,
કેતે મુનીવર ઉને ભુલાયે.

ઉસકે પીછે ફીર દુલાજો હુઆ,
ઉસકું ઉસકી જાગા બીઠાયા.

સોભી રહ્યા ફીર ખટજ માસ,
તરત ઉડાડ્યા ઉસકા સાસ.

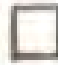

તબ તો મસ્તકચ્ંદર બીઠાયા,
ઉસને દો બરસ કુછ જમાયા.

આખર ઉસને ભી દુન્યા છોડી,
મોત કે સાથે જો પ્રીતજ જોડી.

તબ તો લાલકચ્ંદર હુઆ,
સોતો પંદરા દીન તક રહ્યા.
રે તુહીં................

એસા બૂરા ઉસમેં હુઆ,
સબ હુઆ અસે હાલ રે.
સો કીયું સારે હોયેગે.
જો ખાવે દશોંદી માલ રે.

નુર શાહકા ખત ઈમામશાહ પર

એસા હાલ ઉનકા જો હુઆ,
અઢાર માંહેસું સતર જો મુઆ.
સારે મુનીવર ગયે તબ ફરી,
ગુરકે બોધાસું નવ આહે વરી.
તબ ગુર ઈમામશાહે છોડ જ દીયા,
ઘર આપણે સમરણ જો કીયા.
નરજીકું ખબર જબ સરવે હુઈ,
ગુરજી તાજદીન સે હોઈ સોઈ.
અબ તો રહ્યા એક ગુર ઈમામ.
જીસકા હોતા ઈમામશાહ નામ.

તારે નરજીયે ખતજો લીખયા,
ચંદર વીરકે હાથુ જો દીયા.

તેણે ગુર ઈમામશાહકું પોચાવ્યા,
ગુર ઈમામશાહ ઉસકું વાંચ્યા.

અતી ઘણાં મન થયા રલીયાત,
નરજીયે મહેર કરી મુજ સાથ.

તબ તો ફીકર બહુ ગુરકું હુઈ,
કીસ રીતે જાઉં નર કને સોઈ.

હોયે જો પાંખ તો ઉડી જાઉં,
જાકર નરજીકું શીશ નમાઉં.

ચારા નહીં મુજ પાસે કાંઈ,
જીન ચાવેથી ચલ જાઉં વાંઈ.
ફીર તો ફીકર બહુ મનમેં કરયા,
આખર ત્યાંથી રવાના થયા.
થલ ઉપરથી ગુર ચાલી જાય,
સાડત્રીસ દીવસે કીનારે પાય.
રે તુહીં.................

દરીયા ગાજે અતી ઘણા,
જીયું કાયર છોડે પ્રાણ રે,
તબ ગુરજી કુછ ન ડરયા,
તે ચાલયા ત્યાં નીરવાણ રે.

ગુર ઈમામશાહકા હુજુરીમેં જાણા

તમ તો દરીયા કે અંદર ગયા,
પાઉં આપણુ પાણીમેં ધરયા.
પાણીયે રસતા દીયા સવેરા,
રસતા હોતા સો થલજો ફેરા.
ઉસમેં ચાલયા ગુરજી સાર,
ચાલીસ દીન તક ચાલયા નીરધાર.
ફીર તે દરીયાકું છોડી ગયા,
ઓર જંગલમેં ચાલી આયા.
ત્યાં તો ડુંગર ઉંચા ઘણેરા,
કાયેર મનમેં ડરે સવેરા.

ગુરતો ઉસમેં નવ ડરયા કાય,
ઉસ ડુંગર વચ્ચે ચાલયા જાય.

વાટે વાઘ સિંહ ચીતા હોતા,
સો તો ગુરજીકા વેરાવા જોતા.

તબતો પોતા ગુર કેહેક જ માંહે,
અતી રંગ દેખયા ગુરે તાંહે.

બહોત રલીયામણી કેહેક જો નગરી,
જ્યાં વસે ત્રિભોવર ધણી.

તબતો ભેટે જાઈ નરજી નાથ,
મુખી ગુલામકે હોઇને સાથ

મુખી ગુલામ ત્યાં બુજરગ હોતા,
નરજીકે તે તો હુજુરે રહેતા.

ઇલિમમેં તે બહુ હોતા ભારી,
ઇલિમ ઉસીકા તે અનત અપારી.

ઉસકે સાથે ભેટ્યા જો સાર,
સો ભી હોતે મુનીવર અવતાર.
રે તુંહી....................

મુખી ગુલામ વકીલ થા,
સો ગુરકે કારણ જાણુ રે,

તેણે ગુરકું સાથે લીયા,
અને ભેટાડયા ભગવાન રે.

ઈમામશાહકા દરખાને પોચના

ગુર ઈમામશાહ નર પાસે ગયા,
જાકર નરજીકે પાંય પડ્યા.
વેનતી કરયા તબ અનંત અપાર,
તબ નરજી થયા વર દાતાર.
બોલ્યા નરજી તમે માંગો આજ,
જે કાંઈ માંગો તે સારીયે કાજ.
તબ ગુર ઇમામશાહે બાત જ કહી,
મુજકું સરગ દેખાડો સહી.
તારે બોલ્યા નર સુણો ઈમામ,
કેણે નવ દીધા એસા કલામ.

તમ જે સરગ જોવાકું કહ્યા,
બોતેરા માંગણા તે એસા માંગયા.

ફીર જીબ્રાઈલિકું નરે તેડાયા
ગુરકું ઉસકે લેં સાથે ભેજાયા.

ચાલયા દોનું સો મીલકર સાથ,
લીધી ગાર કેરી તબ વાટ.

પ્રથમ નાને ગાર માંહે આવ્યા,
ગોતમ રૂપી ત્યાં બેઠા હુઆ.

ગુરકું દેખકર ઉને શીશ નમાયા,
હાથ જોડીને અરદાસજો કરયા.

ગુરજી કૃપા મુજ ઉપર કરો,
મુજપર મેહેર કરી પરવરો.

મુજ થી ભુલ હુઆ તે એસા,
જબ ઈંદ્ર મુજ ઘરમાંહે બેઠા.

બદ નજર જો ઉસકા હુઆ,
સુરજકુ તેણે પ્રથમ કહ્યા.
રે તુંહીં........... ....

સુરજકું એસા કહ્યા,
તમ દેખતે સબ સંસાર રે,

બહોત સુંદરીયા ઉસ ભીને,
કોસકા હૈ રૂપ અપાર રે.

ગોતમ રૂશીકા વીસ્તાર

એસા કહો ઉસમેં કૌન હૈ રૂપ,
ઓર નહીં હોવે ઉસકે સરૂપ.

તબતો સુરજે ઈંદ્રકુ કહ્યા,
મેં તો દેખતા હું સારી દુન્યા.

એસા ઘરમેં હૈ મેરે મેમાય,
કોઈ કીસીકા મુજે દેખા ન જાય.

ઈસકે કારણુમેં કાંઈ ન પીછાણું,
રૂપ અરૂપ નવ કીસકા જાણું.

માટે ચંદ્ર કે આગે જાઓ,
ભેદ સબ પુછ ઉનસે પાઓ.

ચંદ્ર કહેગા સબ તુમકું સાર,
વો સબ દેખતા હૈ નીરધાર.

સબકું પીછાણે ચંદાજે સોઈ,
દુનિયામેં જે રૂપવંતી હોઈ.

એસી સુરજે જબ વાણી કહી,
તબ ઈંદ્ર ગયા વહાંસે સહી.

ચંદ્રકું ઉને એસાજે કહ્યા
જેસા સુરજકું હોગા પુછયા

તબ ચંદ્રને ઉસે કહ્યા વીચાર
સબથી સરૂપ ગૌતમકી નાર

તબ ઉસ નારી પર આશક હુઆ
મેરા ધરમ તો એસાજ ભયા
જબ કુકડ દેવે લાતજો સાર
તબ જાઉં નાખેકું સમુદર પાર
એસા નીત નીત વીરતજો હોતા
ઉસકા ભેદ સો ઇંદ્ર જોતા.
રે તુંહી......................
ઇંદ્રે ફીરસ્તો કયા કીયા
સો કુકડ બનયા સાર રે
મુજ ઘર આવી ઉભયા
તબ લાત દીયા નીરધાર રે

